

A 2007. JÚNIUS 28-I, CSÜTÖRTÖKI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2007/C 254/04)

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

ELNÖKÖL: KINNOCK asszony

Társelnök

1. Póttagok

A társelnök az alábbi póttagokat jelenti be: Badia i Cutchet (Arif helyett), Bushill-Mathews (Coelho helyett), Goebbels (Ferreira helyett), Hutchinson (Rosati helyett), Zaleski (Gaubert helyett), Zwiefka (Langendries helyett).

2. A 2007. június 27-i, szerdai ülés jegyzőkönyvének elfogadása

A jegyzőkönyvet elfogadják.

3. Összefoglaló jelentések a munkaértekezletekről

- Ramotar úr (Guyana) – a frankfurti repülőtér és a Német Szövetségi Belügyminisztérium (Frankfurt) együttműködésével – a migrációról.
- Scheele asszony – az Európai Űrügynökség (Darmstadt) együttműködésével – az éghajlatváltozás nyomon követéséről.
- Bowis úr – a Sanofi-Aventis (Frankfurt) együttműködésével – az elhanyagolt betegségek elleni gyógyszerekhez való hozzáférésről.

4. Vita (állásfoglalás nélkül) a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) felülvizsgálatáról

Baum úr (Európai Bizottság) bevezeti a témát.

Felszólalnak: Mitchell, Mushelenga (Namíbia), Polisi (Ruanda), Bowis, William (Seychelle-szigetek), Scheele, Ramotar (Guyana), McAvan, Sithole (Mozambik, Mugambe (Uganda), Sebetela (Botswana), de Sousa (Angola).

Baum úr (Európai Bizottság) reflektál a felvetett kérdésekre és lezárja a vitát.

5. Szavazás az eljárási szabályzat felülvizsgálatáról

A társelnök ismerteti a szavazási eljárást.

Az eljárási szabályzat 34. cikkének megfelelően a szavazásra a két házban külön kerül sor. A módosítást mindkét ház egyhangúlag elfogadja.

6. Szavazás a három állandó bizottság által benyújtott jelentésekben foglalt állásfoglalásra irányuló indítványokról

- Jelentés az AKCS-országokban a természeti erőforrások kiaknázásával kapcsolatos megfelelő kormányzásról, átláthatóságról és elszámoltathatóságról (ACP-EU/3937/07/fin.) – Politikai Bizottság. Társelődók: Evelyne B. Cheron (Haiti) és Michael Gahler.

Egy helyesbítést eszközölnek az állásfoglalás-tervezetre vonatkozóan. A társelődók egy szóbeli módosítást javasolnak. A szóbeli módosítást elfogadják. Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

- Jelentés az AKCS-országokban, különösen a gyümölcs-, zöldség- és növényfélék ágazatában működő kis mezőgazdasági termelők tekintetében a szegénység csökkentéséről (ACP-EU/100.011/07/fin.) – Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság. Társelődók: Kilontji Mporogomyi (Tanzánia) és Carl Schlyter.

Az 1. módosítást a módosításra vonatkozó szóbeli módosítással elfogadják. A 2., 4., 5., 6., 7. és 8. módosítást elfogadják. Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

- Jelentés a szakmunkások migrációjáról és annak a nemzeti fejlődésre gyakorolt hatásáról (ACP-EU/100.012/07/fin.) – Szociális és Környezetvédelmi Bizottság. Társelődók: Sharon Hay Webster (Jamaica) és Luisa Morgantini.

A 2. módosítást a (17) bekezdés kiegészítéseként elfogadják. Az 1. és 3. módosítást szintén elfogadják. Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

7. Szavazás a sürgős állásfoglalásra irányuló indítványokról

- Sürgős állásfoglalásra irányuló indítvány a darfuri helyzetről (ACP-EU/100.075/07/comp.)

A 4. módosítást visszavonják. Az 1., 2. és 3. módosítást elfogadják.

Az így módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

Az eljárási szabályzat 16. cikkének megfelelően Darbo úr (Csád) írásban ismertette a szavazás menetét, amelyet eredeti nyelven a képviselők rendelkezésére bocsátottak.

parlamenti közgyűlés 13., wiesbadeni ülése és az ehhez kapcsolódó társadalmi események megszervezése érdekében tett erőfeszítéseket.

8. Egyéb kérdések

Ramotar úr (Guyana) felszólal az új rakétavédelmi rendszer európai telepítésével kapcsolatban.

Straker úr (Saint Vincent és Grenadine-szigetek) megköszöni a német hatóságoknak és Gahler úrnak a vendéglátást és a közös

9. Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 14. ülésének időpontja és helye

A Közös Parlamenti Közgyűlés 14. ülésére 2007. november 17. és 22. között, Kigaliban (Ruanda) kerül sor.

(Az ülést 11.10-kor berekesztik.)

Otmar ROGERS és
Glenys KINNOCK
Társelnökök

Sir John KAPUTIN és
Dietmar NICKEL
Társfőtitkárok

I. MELLÉKLET

A KÖZÖS PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS TAGJAINAK BETŰREND SZERINTI NÉVSORA

Az AKCS képviselőiben

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), társelnök
BENIN (elnökhelyettes)
KAMERUN (elnökhelyettes)
EGYENLÍTŐI-GUINEA (elnökhelyettes)
GHÁNA (elnökhelyettes)
JAMAICA (elnökhelyettes)
KENYA (elnökhelyettes)
NIUE (elnökhelyettes)
SEYCHELLE-SZIGETEK (elnökhelyettes)
SALAMON-SZIGETEK (elnökhelyettes)
SURINAME (elnökhelyettes)
ZAMBIA (elnökhelyettes)
ZIMBABWE (elnökhelyettes)

ANGOLA
ANTIGUA ÉS BARBUDA
BAHAMÁK
BARBADOS
BELIZ
BISSAU-GUINEA
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
COMORE-SZIGETEK
COOK-SZIGETEK
CSÁD
DÉL-AFRIKA
DOMINIKA
DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
DZSIBUTI
ELEFÁNTCSONTPART
ERITREA
ETIÓPIA
FIDZSI-SZIGETEK
GAMBIA
GRANADA
GUINEA
GUYANA
HAITI
KELET-TIMOR
KIRIBATI
KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG
KONGÓI KÖZTÁRSASÁG
KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG

Az EP képviselőiben

KINNOCK, társelnök
GAHLER (elnökhelyettes)
MANTOVANI (elnökhelyettes)
VERGES (elnökhelyettes)
CARLOTTI (elnökhelyettes)
MITCHELL (elnökhelyettes)
AUBERT (elnökhelyettes)
LULLING (elnökhelyettes)
KAMIŃSKI (elnökhelyettes)
POLFER (elnökhelyettes)
MARTÍNEZ MARTÍNEZ (elnökhelyettes)
BOWIS (elnökhelyettes)
GOUDIN (elnökhelyettes)

AGNOLETTO
ALLISTER
ARIF
AYLWARD
BEREND
BORRELL FONTELLES
BULLMAN
BUSK
CALLANAN
CASHMAN
COELHO
CORNILLET
DEVA
DILLEN
DOMBROVSKIS
FERNANDES
FERREIRA
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
GURMAI
HALL
HAUG
HERRANZ GARCÍA
HOLM
JÖNS
KACZMAREK
KORHOLA
KOZLIK

LESOTHO	LANGENDRIES
LIBÉRIA	LEHIDEUX
MADAGASZKÁR	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MALAWI	LOUIS
MALI	MARTENS
MARSHALL-SZIGETEKI KÖZTÁRSASÁG	McAVAN
MAURITÁNIA	MAYER
MAURITIUS	MORILLON
MIKRONÉZIAI SZÖVETSÉGI ÁLLAMOK	NOVAK
MOZAMBIK	PLEGUEZUELOS AGUILAR
NAMÍBIA	RIBEIRO E CASTRO
NAURUI KÖZTÁRSASÁG	ROITHOVÁ
NIGER	ROSATI
NIGÉRIA	SBARBATI
PALAU	SCHEELE
PÁPUA ÚJ-GUINEA	SCHLYTER
RUANDA	SCHMIDT F.
SAINT KITTS ÉS NEVIS	SCHMIDT O.
SAINT LUCIA	SCHNELHARDT
SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK	SCHRÖDER
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE	SORNOSA MARTÍNEZ
SIERRA LEONE	SPERONI
SZAMOA	STURDY
SZENEGÁL	VAN HECKE
SZOMÁLIA	VAN LANCKER
SZUDÁN	VENETO
SZVÁZIFÖLD	VENTRE
TANZÁNIA	de VILLIERS
TOGO	WIELAND
TONGA	WIJCKMAN
TRINIDAD ÉS TOBAGO	ZÁBORSKÁ
TUVALU	ZANI
UGANDA	ZÍLE
VANUATU	ZIMMER
ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG	... (GREENS/EFA)

POLITIKAI BIZOTTSÁG

Az AKCS képviselőiben

NZOMUKUNDA (BURUNDI), társelnök
LUTUNDULA (KONGÓI DEMOKRATIKUS
KÖZTÁRSASÁG), elnökhelyettes
DUGUID (BARBADOS), elnökhelyettes

ANGOLA
BELIZ
BENIN
KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
COOK-SZIGETEK
DZSIBUTI
EGYENLÍTŐI-GUINEA

Az EP képviselőiben

CALLANAN, társelnök
JÖNS, elnökhelyettes
POLFER, elnökhelyettes

CARLOTTI
COELHO
DILLEN
GAHLER
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA

FIDZSI-SZIGETEK	GRÖNER
GRENADA	GURMA
GUINEA	HERRANZ GARCÍA
HAITI	KACZMAREK
LIBÉRIA	KAMINSKI
MAURITÁNIA	LÓPEZ ISTÚRIZ
NAMÍBIA	LOUIS
NIGÉRIA	MANTOVANI
NIUE	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
PÁPUA ÚJ-GUINEA	MORILLON
SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK	SCHMIDT F.
SZUDÁN	VAN HECKE
TOGO	VENTRE
TUVALU	WIELAND
UGANDA	ZANI
ZIMBABWE	ZIMMER

GAZDASÁGI FEJLESZTÉSI, PÉNZÜGYI ÉS KERESKEDELMI BIZOTTSÁG

Az AKCS képviselőiben

EVERISTUS (SAINT LUCIA), társelnök
SEBETELA (BOTSWANA), elnökhelyettes
DARBO (CSÁD), elnökhelyettes

KAMERUN
KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG
ELEFÁNTCSONTPART
ERITREA
ETIÓPIA
TONGA
GABON
GHÁNA
GUYANA
KENYA
MALI
MAURITIUS
MIKRONÉZIAI SZÖVETSÉGI ÁLLAMOK
PALAU
SAINT KITTS ÉS NEVIS
SZAMOA
SZENEGÁL
SIERRA LEONE
DÉL-AFRIKA
SZVÁZIFÖLD
TANZÁNIA
TRINIDAD ÉS TOBAGO
ZAMBIA

Az EP képviselőiben

SCHLYTER, társelnök
DOMBROVSKIS, elnökhelyettes
RIBEIRO E CASTRO, elnökhelyettes

AGNOLETTO
BEREND
BULLMANN
BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
KINNOCK
KOZLÍK
LANGENDRIES
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
SPERONI
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ZÍLE
... (GREENS/EFA)

SZOCIÁLIS ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI BIZOTTSÁG

Az AKCS képviselőiben

OUMAROU (NIGER), társelnök
SANGA (SALAMON-SZIGETEK), elnökhelyettes
SITHOLE (MOZAMBIK), elnökhelyettes

ANTIGUA ÉS BARBUDA
BAHAMÁK
BISSAU-GUINEA
BURKINA FASO
COMORE-SZIGETEK
DOMINIKA
DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
GAMBIA
JAMAICA
KELET-TIMOR
KIRIBATI
LESOTHO
MADAGASZKÁR
MALAWI
MARSHALL-SZIGETEKI KÖZTÁRSASÁG
NAURU
RUANDA
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE
SEYCHELLE-SZIGETEK
SURINAME
SZOMÁLIA
VANUATU
ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG

Az EP képviselőiben

SCHEELE, társelnök
NOVAK, elnökhelyettes
ARIF, elnökhelyettes

ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
KORHOLA
MARTENS
ROITHOVA
SBARBATI
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
VERGES
WIJLMAN
ZÁBORSKÁ

II. MELLÉKLET

A 2007. JÚNIUS 25–28-I, WIESBADENI ÜLÉS JELENLÉTI ÍVE

RADEMBINO-CONIQUEUET (Gabon), társelnök	KINNOCK, társelnök
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DUGUID (Barbados)	AUBERT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAYORI (Benin) (elnökhelyettes)	AYLWARD ⁽²⁾ ⁽³⁾
SEBETELA (Botswana)	BADIA i CUCHET (ARIF helyett) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TAPSOBA (Burkina Faso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BORRELL FONTELLES
NYASSA (Kamerun) (elnökhelyettes)	BOWIS (elnökhelyettes)
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Közép-Afrikai Köztársaság)	BULLMANN
DARBO (Csád)	BUSHILL-MATTHEWS (COELHO helyett) ⁽⁴⁾
BOUNKOULOU (Kongói Köztársaság)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
GOYA (Kongói Demokratikus Köztársaság)	CALLANAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AMON-AGO (Elefántcsontpart)	CARLOTTI (elnökhelyettes)
ABDI SAID (Dzsibuti)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
THOMAS (Dominika) (*)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Dominikai Köztársaság)	FERNANDES
NGUEMA OWONO (Egyenlítői-Guinea)	GAHLER (elnökhelyettes)
TSEGGAI (Eritrea)	GOEBBELS (FERREIRA helyett)
TOGA (Etiópia)	GOMES ⁽¹⁾
CAVUILATI (Fidzsi-szigetek) (*)	GRABOWSKA
MILEBOU-AUBUSSON (Gabon)	GRÖNER
OSEI-AMEYAW (Ghána)	HALL ⁽²⁾
TOP (Guinea)	HAUG
BERNARD CHERON (Haiti)	HUTCHINSON (ROSATI helyett)
McNISH (Jamaica) (*)	JÖNS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
KAMOTHO (Kenya) (elnökhelyettes)	KACZMAREK
MAFURA (Lesotho)	KORHOLA
SMITH (Libéria)	KOZLÍK ⁽¹⁾
MATOLA (Malawi)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DIALLO (Mali) (*)	LULLING (elnökhelyettes)
GUELAYE (Mauritánia)	MANTOVANI (elnökhelyettes) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Mauritius)	MARTENS
SITHOLE (Mozambik)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (elnökhelyettes) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUSHELENGA (Namíbia)	MAYER
OUMAROU (Niger)	McAVAN ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
ADEFIDIPE (Nigéria) (*)	MITCHELL
TALAGI (Niue)	MORGANTINI (HOLM helyett) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALAGETUNA (Pápua Új-Guinea) (*)	POLFER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Ruanda)	RIBEIRO E CASTRO
HARRIS (Saint Kitts és Nevis)	SCHEELE
JEAN-MARIE (Saint Lucia)	SCHLYTER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
STRAKER (Saint Vincent és Grenadine-szigetek)	SCHMIDT F ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
LAUOFO (Samoa)	SCHMIDT O
WILLIAM (Seychelle-szigetek)	SCHNELHARDT
CONTEH (Sierra Leone)	SCHRÖDER

MA'AHANUA (Salamon-szigetek) (*)	SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (Dél-Afrika)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
DEKUEK (Szudán)	VAN HECKE
RODGERS (Suriname)	VAN LANCKER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Szváziföld)	VENETO ⁽²⁾ ⁽³⁾
CHECHE (Tanzánia)	WIELAND ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (GAUBERT helyett) ⁽⁴⁾
NJOBVU (Zambia) (*)	ZABORSKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	ZIMMER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	ZWIEFKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Nem parlamenti képviselő által képviselt ország.

⁽¹⁾ Jelen 2007. június 25-én.

⁽²⁾ Jelen 2007. június 26-án.

⁽³⁾ Jelen 2007. június 27-én.

⁽⁴⁾ Jelen 2007. június 28-án.

Megfigyelő:

Kuba: POLANCO

Jelen vannak továbbá:

ANGOLA

COSTA DALA

TEMBU NZUANGA

SEBASTIAO ANDRE

BARBADOS

GODDARD

BENIN

DURAND-ADJAH

BOTSWANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

LANKOANDE

BURUNDI

KABURA

HABARUGIRA

KABOGOYE

KAMERUN

BAH

KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG

YINIFOLO VANDENBOS

KONGÓI KÖZTÁRSASÁG

LEKOYI

OBIA

TSHIKA

MUDOYI

KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

KIZIKI

ELEFÁNTCSONTPART

AMANI

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG

AQUINO ACOSTARO

CEDANO

EGYENLÍTŐI-GUINEA

ANDEM ELA

NKA OBIANG

EVANA NDEME

ERITREA

TEKLE

ETIÓPIA

ALI

GABON

NDIMAL

MOUVAGHA TCHIOBA

MAKONGO

NDONG NGUEMA

POSSO

OGOMBE

GHÁNA

KUMI

OPPONG-NTITI

GUINEA

DIALLO

HAITI

PIERRE
MELIUS
JACINTHE
DOREUS
JOSEPH NELSON

JAMAICA

BARKER-MURPHY

KENYA

WAMBUA
MUTHAA
POGHISIO
SUMBEIYWO

LESOTHO

TIHELI
NYAPHISI

LIBÉRIA

PENNOH
TELEWODA

MALAWI

KALICHERO

MALI

ASKIA

MAURITÁNIA

KAMARA
HAMOUD
BOÏLIL
ABDALLA
M'BARECK

MAURITIUS

GUNNESSEE

NAMÍBIA

DE WAAL
RUMPT
KATJAVIVI
NDADI

NIGER

MAHAMADOU
ABDOURAHMANE
HABIBOU
CAZALICA

PÁPUA ÚJ-GUINEA

ABURU

RUANDA

KAYINAMURA
GASANA
GAHAMANYI

SIERRA LEONE

GOODWYLL

DÉL-AFRIKA

GIBSON
MAGAU
BASSON

SZUDÁN

MUSTAFA
ALLOBA
BADRI
JERVASE

SURINAME

HIWAT
RATHIPAL

SZVÁZIFÖLD

DLAMINI

UGANDA

ACEMAH
AMONGI
DOMBO

ZAMBIA

MBEWE
MULENGA
SHITULIKA

AKCS-EU TANÁCS

TSEKOA Külügyminiszter (Lesotho), az AKCS Tanácsának soros elnöke

WIECZOREK-ZEUL Szövetségi gazdasági együttműködési és fejlesztési miniszter (Németország), az EU Tanácsának soros elnöke

EURÓPAI BIZOTTSÁG

MICHEL a Bizottság fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős tagja

PÁNAFRIKAI PARLAMENT

MONGELLA a Pánafrikai Parlament elnöke

UNFPA BRAZÍLIA

HAKKERT

EGSZB

AKOUETE

DANTIN

GAUCI

LISBEY

MAKEKA

MEZŐGAZDASÁGI FEJLESZTÉSI KÖZPONT

BURGUET

BOTO

AKCS-TITKÁRSÁG

KAPUTIN Társfőtitkár

EU-TITKÁRSÁG

NICKEL Társfőtitkár

III. MELLÉKLET

A 2007. JÚNIUS 25-I, HÉTFŐI ÜLÉS MELLÉKLETE

A nem parlamenti képviselők akkreditációja

DOMINIKAI NEMZETKÖZÖSSÉG

A. THOMAS úr

A Dominikai Nagykövetség miniszteri tanácsosa, Brüsszel

FIDZSI-SZIGETEK

R.S.T. CAVUILATI úr

Nagykövet, Fidzsi-szigetek Nagykövetsége, Brüsszel

JAMAICA

V. MCNISH asszony

Nagykövet, külügyminiszter, Kingston, Jamaica

NIGÉRIA

A.J. ADEFIDIPE úr

Miniszter, Nigéria Nagykövetsége, Brüsszel

PÁPUA ÚJ-GUINEA

John BALAGETUNA úr

A parlamentközi kapcsolatok igazgatója, nemzeti parlament, Pápua Új-Guinea

SALAMON-SZIGETEK

J. MA'AHANUA úr

Nagykövet, a Salamon-szigetek Nagykövetsége, Brüsszel

IV. MELLÉKLET

ELFOGADOTT ÁLLÁSFOGLALÁSOK

	Oldal
– az AKCS-országokban a természetes erőforrások kiterelésével kapcsolatban a felelősségteljes kormányzásról, az átláthatóságról és az elszámoltathatóságról (AKCS-EU/3937/07/fin.)	17
– az AKCS-országok kisgazdálkodói tekintetében, különösen a zöldség-, gyümölcs és a virág-ágazatban a szegénység csökkentéséről, (AKCS-EU/100.011/07/fin.)	25
– a képzett munkaerő migrációjáról és annak a nemzeti fejlődésre gyakorolt hatásáról (AKCS-EU/100.012/07/fin.)	31
– a dárfüri helyzetről (AKCS-EU/100.075/07/fin.)	39

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az AKCS-országokban a természetes erőforrások kiterelésével kapcsolatban a felelősségteljes kormányzásról, az átláthatóságról és az elszámoltathatóságról

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a 2005. június 25-én Luxembourgban aláírt megállapodással módosított, egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja, másrészről az Európai Közösség és annak tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonou-ban (Benin) aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonou-i Megállapodás), és különösen annak 9., 68., 96. és 97. cikkére,
- tekintettel a korrupció elleni 2003. október 31-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) 1998. július 17-én, Rómában történt létrehozására,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmi ügyletek során előforduló korrupció és megvesztegetés elleni 1996. december 16-i ENSZ nyilatkozatra,
- tekintettel az 1996. március 29-én Caracasban elfogadott korrupció elleni Amerika-közi Egyezményre,
- tekintettel az Afrikai Unió 2003. július 11-én Maputóban tartott közgyűlésének második rendes ülésén elfogadott, a korrupció megelőzéséről és az az elleni küzdelemről szóló egyezményre,
- tekintettel a külföldi közhivatalnokok nemzetközi üzleti tranzakciók során történő megvesztegetése elleni küzdelemről szóló, 1997. november 21-i OECD-egyezményre,
- tekintettel az AKCS-EU államokra alkalmazandó, a pénzmosásra vonatkozó nemzeti jogszabályokra,
- tekintettel a támogatások hatékonyságáról szóló, 2005. március 2-i párizsi nyilatkozatra,
- tekintettel az eviani G8-as csúcstalálkozón „A korrupció elleni küzdelem és az átláthatóság javítása” címmel 2003. június 2-án elfogadott nyilatkozatra, és tekintettel a németországi Heiligendamm-ban megrendezett G8 csúcson 2007. június 8-án elfogadott „Növekedés és felelősség Afrikában” című nyilatkozatra,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án Wiesbadenben (Németország).

- tekintettel az Európai Számvevőszék 2/2005 sz. különjelentésére az EFA-ból az AKCS-országoknak nyújtott költségvetési támogatásokról ⁽¹⁾,
- tekintettel az IMF természeti erőforrásokból származó bevételek átláthatóságáról szóló, 2005. júniusában elfogadott útmutatójára,
- tekintettel a Világbank 2004-es, a nyersanyagkitermelő iparágakra kiterjedő vizsgálatára,
- tekintettel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) a pénzmosással szembeni fellépésre vonatkozó 40 ajánlására,
- tekintettel a 2006. október 9–13. között Vancouverben tartott FATF plenáris ülés eredményeire,
- tekintettel a „Tedd közzé, amit fizetsz” (PWYP) és a „Tedd közzé, amit keresel” (PWYE) kezdeményezésekre,
- tekintettel a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) alapelveire és kritériumaira,
- tekintettel a gyémántok behozatalára és kivitelére vonatkozó kimberley-i folyamat tanúsítási rendszerének európai uniós támogatására és az AKCS-országok részvételére a kimberley-i folyamatban,
- tekintettel az erdészeti tárgyú jogszabályok végrehajtására, a kormányzásra és a kereskedelemre irányuló EU-s cselekvési tervre (FLEGT), valamint a 2173/2005/EK rendeletre,
- tekintettel a 2003-ban elfogadott, az erdészeti témájú jogszabályok végrehajtására és kormányzásra irányuló afrikai rendszerre,
- tekintettel az Európai Parlament az Európai Unió fejlesztési politikájának irányításáról szóló, 2004. március 31-i állásfoglalására ⁽²⁾, valamint a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2005. november 24-i, a nemzeti parlamenteknek a cotonou-i partnerségi megállapodás végrehajtásában betöltött szerepéről szóló állásfoglalásra, valamint a mezőgazdasági és bányászati árucikkekről szóló állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság 2005. október 12-i, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, „Az EU Afrika-stratégiája: európai-afrikai egyezmény Afrika fejlődésének gyorsításáért” címet viselő közleményére,
- tekintettel a Parlamenti Képviselők Korrupcióellenes Világszervezetének (GOPAC) korrupció elleni küzdelemről szóló parlamenti kézikönyvére,
- tekintettel a Transparency International 2006. november 6-án, Berlinben közzétett, korrupció érzékelési index (CPI) 2006 elnevezésű felmérésére,
- tekintettel a Közös Parlamenti Közgyűlés Elnöksége által 2006. február 23–27. között Mauritániába kiküldött tényfeltáró küldöttség jelentésére,
- tekintettel a Politikai Bizottság jelentésére (AKCS-EU/3937/07/fin.),

⁽¹⁾ HL C 249., 2005.10.7.

⁽²⁾ HL C 103. E, 2004.4.29., 550. o.

⁽³⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁴⁾ HL C 136., 2006.6.9., 17. o.

- A. megerősítve a kormányoknak a bevételek és a kiadások kezelésében országaik és állampolgáraik közössége felé megnyilvánuló kormányzati felelősségére vonatkozó elvet,
- B. mivel a természeti erőforrások kitermeléséből származó gazdasági és pénzügyi hozamnak a humán fejlődés jelentős fellendülésében kell megnyilvánulnia,
- C. mivel a természeti erőforrásokban gazdag országok kormányai kötelesek és felelősek bevételeiket elsődlegesen a lakosság alapvető szükségleteinek kielégítésére fordítani, nevezetesen az egészségügyi ellátásra, oktatásra, valamint a szegénység elleni küzdelemre,
- D. mivel a felelősségteljes kormányzásnak figyelembe kell vennie, hogy ez a nyereség jelentősen nagyobb lehet, ha a természeti kincseket az adott országban dolgozzák fel és dúsíják, mintha nyersanyagként exportálják,
- E. mivel a szuverén kormányoknak és az állami hatóságoknak egyaránt feladata, hogy az országuk természeti erőforrásainak kiaknázásából származó bevételeket felelős módon országuk jelenlegi és jövőbeli lakosainak közvetlen hasznára fordítsák,
- F. mivel a természeti erőforrások kitermelése csak akkor válhat a fenntartható fejlődés hajtóerejévé, ha annak negatív társadalmi és környezeti hatásait a lehető legkisebbre csökkentik, valamint hasznait és költségeit méltányosan osztják el,
- G. mivel a természeti erőforrásokban gazdag országok lakosságának elidegeníthetetlen joga, hogy az ezen adottságokból eredő gazdagság és gazdasági fellendülés lehetőségeiből igazságosan részesedjenek,
- H. mivel az érintett vállalatoknak egyaránt felelőssége annak biztosítása, hogy befektetéseikkel hozzájáruljanak azon természeti erőforrásokban gazdag országok fenntartható fejlődéséhez, ahol kitermelést végeznek,
- I. mivel a kormányok felé teljesített – törvényes – kifizetések átláthatóságának hiánya jelentős üzleti kockázatot jelent, amely a vállalkozásokat sebezhetővé teszi korrupciós tevékenységben való bűnrészesesség vádjával szemben és aláássa tevékenységük jogszerűségét,
- J. mivel az európai kormányok kötelezettséget vállaltak az efféle gyakorlatok elleni küzdelemre,
- K. mivel az elégtelen kormányzás és az átláthatóság hiánya a természeti erőforrásokból származó kormányzati bevételek kezelése terén súlyosbíthatja a politikai korrupciót és növelheti a közpénzek hűtlen kezelésének kockázatát,
- L. szem előtt tartva az elmúlt 36 hónapban a kőolaj világpiaci árának emelkedését és az ebből származó többletbevételt,
- M. mivel a fejlődő országokban a természeti erőforrások – különösen a kőolaj – kitermeléséből származó jelentős bevétel súlyos gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségekhez vezethet, fokozhatja a társadalmi igazságtalanságot, sőt erőszakos légkört teremthet, ha azt nem megfelelően használják fel a népesség valamennyi szegmensének javára és a nemzeti fejlesztés céljaira, és mivel az olaj esetében fennáll annak a veszélye, hogy a humán fejlesztési mutatók kárára mesterségesen magas növekedési mutatókat állapítanak meg,
- N. mivel az Európai Parlament 2004 márciusában elfogadta az átláthatósági követelményekről szóló irányelvre vonatkozó módosítást, amely felhívja az Európai Unió tagállamait, hogy ösztönözzék az európai tőzsdékre bevezetett cégeket a kormányok felé teljesített kifizetéseiknek nyilvánosságra hozatalára,
- O. mivel a kormányzás és az elszámoltathatóság javítása az államháztartás kezelésében a természeti erőforrások kiaknázása kapcsán felmerülő konfliktusok kockázatának csökkenését eredményezi,

- P. mivel az adóügyi átláthatóság jelentős növelése és a közszférában jelentkező korrupció felszámolása a politikai kockázat enyhüléséhez vezetne és a nemzeti és külföldi befektetések számára stabilabb környezetet jelentene, különösen a nyersanyagkitermelő iparágak tekintetében, amint azt az összesen 12,3 milliárd euró összeget képviselő alapot kezelő intézményi befektetők elismerték,
- Q. szem előtt tartva, hogy az adóügyi átláthatóság és az energiaellátás biztonsága összekapcsolódnak, mivel az energiaszolgáltató országokban tapasztalható korrupció és helytelen kormányzás felerősítheti az energiaszektor iránti helyi ellenérzéseket és fenyegetheti az energetikai létesítményeket, csökkentve ezzel a világpiac ellátását,
- R. mivel a helytelen kormányzás és a természeti erőforrások kitermelésében az elszámoltathatóság hiánya egyaránt súlyos környezeti következményekkel járhat – a túlzott fakitermelés elsivatagosodáshoz vagy egyéb éghajlati változáshoz és környezeti károsodáshoz vezethet, ami érinti az embereket, az állatokat és a növényeket,
- S. mivel a természeti erőforrások lelőhelyein élő lakosságot – amellet, hogy nem részesül kellő mértékben a kitermelésből adódó nyereségből – gyakran érintik az olyan tevékenységek mint például a levegő-, a víz- és a talajszennyezés súlyos környezeti hatásai,
- T. mivel az ásványi kincsek mellett a növény- és állatvilág, a tiszta víz és a tiszta levegő is a természeti erőforrások közé tartozik, amelyeket óvni és javítani kell,
- U. szem előtt tartva a kőolajforrások és az AKCS-országok fő természeti erőforrásainak kezelése területén alkalmazott legjobb, környezetkímélő gyakorlatok végrehajtásának fontosságát,
- V. mivel a korrupciós gyakorlatok elképzelhetlenné és lehetetlenné tétele céljából a közhivatalnokok között elő kell mozdítani az olyan értékeket és erényeket mint a pártatlanság, a feddhetetlenség, a felelősség, az átláthatóság és a becsületesség,
- W. mivel a feddhetetlenség és az erkölcsi normák követése mindenekelőtt eszköz azon szolgáltatásoknak a népesség számára történő biztosításában, amelyeket a természeti erőforrások kiaknázásával összefüggésben jogosan várhatnak el az államtól,
- X. szem előtt tartva, hogy szükség van a fejlődő országok parlamentjei és demokratikus intézményei kapacitásainak megerősítésére annak érdekében, hogy képesek legyenek a végrehajtás-ellenőrzési és költségvetési hatósági szerepüket hatékonyan gyakorolni,
- Y. mivel azokban az országokban, ahol hiányzott a demokratikus ellenőrzés, az elszámoltathatóság és a jogállamiság, ahol a korrupciót és az erőszakos konfliktusokat az erőforrásokért folyó harc táplálta – amelyektől a helyi lakosság gyakran szenvedett –, a természeti erőforrásokban való gazdagság a múltban inkább átok mint áldás volt az érintett lakosság számára,
- Z. mivel a gyorsan növekvő gazdaságok – mint például Kína – természeti erőforrások iránti növekvő igénye felgyorsította az ilyen erőforrások megszerzésére irányuló nemzetközi törekvéseket, és gyakran meghosszabbította az antidemokratikus rendszerek, az erőszakos konfliktusok és az emberi jogokkal való visszaélések fennállását,
- AA. mivel az elfogadott alapvető ILO munkaügyi normákat be nem tartó egyes társaságok halálos balesetekért és gyermekmunka alkalmazásáért tehető felelőssé; mivel ezek a társaságok felelősek az Afrikában folytatott növekvő mértékű fakitermelésért és az afrikai tiltott elefántcsont-kereskedelem fellendüléséért, továbbá többször kiderült róluk, hogy jogellenesen folytatnak halászatot afrikai vizeken,

1. felhívja az AKCS-országokat, hogy a természeti erőforrások kitermeléséből származó jövedelmüket elsősorban a népesség alapvető szükségleteinek kielégítésére fordítsák, különösen az egészségügyi ellátásra, az oktatásra, a természeti erőforrások megőrzésére és a környezet megóvására, és így járuljanak hozzá a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához;
2. felhívja az AKCS- és az európai országokat, hogy teljes körűen tartsák tiszteletben és hajtsák végre a Cotonou-i Megállapodásnak a felelősségteljes kormányzáshoz kapcsolódó meghatározásait és ajánlásait (9. cikk (3) bekezdés);
3. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a felelősségteljes kormányzás szellemében az AKCS-országok feldolgozóipara fejlesztésének tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget, nem pedig az európai vállalatok számára az AKCS-országok természeti erőforrásaihoz való hozzáférés biztosításának;
4. felhívja az afrikai AKCS-országokat, hogy ratifikálják az Afrikai Uniónak a korrupció megelőzéséről és a korrupció elleni harcról szóló egyezményét; felhívja a karibi országokat, hogy ratifikálják a korrupció elleni amerika-közi egyezményt; felhív valamennyi AKCS-EU-országot, hogy ratifikálják a korrupció elleni ENSZ-egyezményt és a nemzetközi kereskedelmi ügyletek során előforduló korrupció és megvesztegetés elleni ENSZ-nyilatkozatot, valamint hozzanak létre konkrét mechanizmusokat a fenti 3. bekezdésben szereplő rendelkezések hatékony ellenőrzése és végrehajtása érdekében;
5. felkéri az Európai Unió tagállamainak és az AKCS-országoknak a kormányait, hogy fogadják el a természeti erőforrásokból származó bevételek kezelésének helyesebb irányítását célzó olyan magánkezdményezésekben szereplő elveket, mint az EITI vagy a „Tedd közzé, amit fizetsz” és a „Tedd közzé, amit keresel” kampányok, és segítsék azok gyakorlati megvalósulását;
6. felkéri az Európai Bizottságot és az Európai Unió tagállamainak kormányait, hogy mozdítsák elő a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) javítását és teljes körű végrehajtását, különösen az átláthatóságra vonatkozó rendelkezések kötelezővé tételével, hatékony ellenőrzési mechanizmusok elfogadásával, a civil társadalom EITI-tevékenységében történő aktív részvételére vonatkozó 5. alapkövetelmény végrehajtásával, valamint az EITI vagyongazdálkodási alapjának tett pénzügyi hozzájárulással;
7. felhívja az AKCS-országokat annak biztosítására, hogy bevételeiket használják fel gazdaságuk sokszínűbbé tételére, valamint olyan gazdasági tevékenységek kialakítására is, amelyek ahelyett, hogy kizárólag a természeti erőforrások kiaknázására korlátozódnának, a termelési eljárásban magasabb szinten helyezkednek el;
8. felkéri az Európai Bizottságot, hogy küldjön küldöttségeket az energiaszolgáltató fejlődő országokba az EITI végrehajtásának elősegítése érdekében;
9. felkéri az EITI-kezdeményezéshez hivatalosan csatlakozó valamennyi AKCS-országot, hogy folytassák a minimumkritériumok – különösen az 5. kritérium – gyakorlati végrehajtását, annak biztosításával, hogy a civil társadalomnak teljes szabadságban és bármilyen félelem vagy megfélemlítés nélkül módjában álljék ellátni felügyeleti szerepét;
10. ösztönzi azokat a Cotonou-i Megállapodást aláíró, természeti erőforrásokban gazdag országokat, amelyek az EITI-hez eddig hivatalosan nem csatlakoztak, hogy tegyék meg azt, és felhívja az EU tagállamait és az AKCS-országok kormányait, hogy hajtsák végre a Cotonou-i Megállapodás 7. cikkének a civil társadalom kapacitásépítésére vonatkozó rendelkezéseit és a 2002-ben és 2006 áprilisában tartott két AKCS civil társadalmi fórum ajánlásait;
11. felhívja az AKCS és az EU kormányait, hogy ösztönözzenek minden befektetőt az EITI-hez való csatlakozásra, valamint arra, hogy csatlakozzanak más olyan kezdeményezésekhez és egyezményekhez, amelyek a természeti erőforrások kiaknázása tekintetében előmozdítják a felelősségteljes kormányzást, az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot;
12. felkéri az AKCS-országokat és az EU kormányait, hogy szólítsák fel a felemelkedőben lévő országok kormányait kötelezettségvállalásaik – úgymint az alapvető nemzetközi munkaügyi normák betartása, a gyermekmunka felszámolása, különösen a konfliktussal érintett területeken a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek (SALW) elterjedésének megakadályozása, valamint a nyersanyagok és a fa illegális behozatalának tilalma teljesítésére;

13. felhívja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy az erőforrásokban gazdag országokra irányuló fejlesztési támogatásaikat tegyék függővé a természeti erőforrásokkal – az olyan kezdeményezésekhez mint a PWYP, a PWYE és az EITI való csatlakozással, illetve ezek tevékeny végrehajtásával – való gazdálkodással kapcsolatos felelősségteljes kormányzás, átláthatóság és elszámoltathatóság terén elért haladástól;
14. arra kéri az Európai Unió tagállamainak kormányait és az Európai Bizottságot, hogy megfelelő számviteli normák és társasági jogi rendelkezések bevezetésével támogassák a tagállamoknak az átláthatóság előmozdítására irányuló erőfeszítéseit a kitermelő iparágakban, tekintettel az Európai Parlament által 2004 márciusában az átláthatósági kritériumokról szóló irányelv módosításával és a Bizottság által az Afrikára vonatkozó stratégiáról szóló 2005. október 12-i közleményével nyújtott támogatásra;
15. felkéri az összes érintett szereplőt a közkiadásokat és a bevételeket kezelő rendszerek átláthatóságát és nagyobb mértékű elszámoltathatóságát megkövetelő alábbi normák végrehajtására:
 - a Parlament és szervei által végzett költségvetési ellenőrzés,
 - a költségvetések és a közkiadások független számvevőszékek általi különálló ellenőrzése,
 - állami költségvetések átláthatósága,
 - az AKCS-országokban a kormányzati bevételek és kiadások ellenőrzése,
 - az információ közzétételére vonatkozó szabályok által érintett vállalatok elszámoltathatósága;
16. felkér minden szereplőt annak biztosítására, hogy a súlyos kormányzási és korrupciós problémákkal szembesülő energiaszolgáltató országok kormányai ne részesüljenek az alapvető fontosságú segítség túl más támogatásban, kedvezményes kereskedelmi feltételekben vagy egyéb előnyökben mindaddig, amíg nem adják egyértelmű tanújelét az átláthatóbb működés iránti, számszerűen kifejezhető elkötelezettségüknek, különösen a nemzeti költségvetés esetében;
17. felkéri a két- és többoldalú adományozókat és az exporthitelügynökségeket egy olyan feltételrendszer kidolgozására, amely nem csupán elméleti, hanem a kormányoknak az állampolgáraik felé tanúsítandó letéteményesi kötelezettségen alapul, valamint egy olyan partnerségi rendszer kialakítására, amelyben a nem humanitárius segítségnyújtást egy sor közösen megtárgyalt, konkrét kritériumok teljesítésétől teszik függővé, nevezetesen előírják a természeti erőforrások kitermeléséből származó jövedelem nyilvános átláthatóságát a „*természeti erőforrásokból származó bevételek átláthatóságáról*” szóló IMF útmutatóban” lefektetett alapelvekkel összhangban;
18. felhívja az AKCS-EU-államokat annak biztosítására, hogy a természeti erőforrások kitermelése tekintetében a felelősségteljes kormányzás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság előmozdítása kölcsönös kötelezettségvállalások és közösen megtárgyalt kritériumok mentén történjen, a Cotonou-i Megállapodás 8. cikkében előírt politikai párbeszéd keretein belül;
19. felkéri az EU-tagállamok kormányait annak biztosítására, hogy az EU számára energiát szolgáltató országokban a bevételek felhasználása tekintetében az átláthatóság és a demokratikus ellenőrzés előmozdítását kiemelten kezeljék a közös európai energetikai stratégiában;
20. javasolja, hogy a természeti erőforrások kitermelése tekintetében a felelősségteljes kormányzással, az átláthatósággal és az elszámoltathatósággal kapcsolatos kérdések kiemelt helyet foglaljanak el a jövőbeli „közös EU-Afrika stratégiában”;
21. ösztönzi a kőolajforrások kezelésével kapcsolatos legjobb gyakorlatok végrehajtását „a *természeti erőforrásokból származó bevételek átláthatóságáról*” szóló IMF útmutatóban” meghatározottakkal összhangban;
22. felkéri az AKCS-országok és az EU kormányait és parlamentjeit annak biztosítására, hogy a természeti erőforrások kiaknázása nem vezet komoly ökológiai egyensúlytalansághoz; ennek kapcsán aggodalommal jegyzi meg, hogy a túlzott fakitermelés elsivatagosodáshoz és más éghajlati változásokhoz vezethet, amely ellen cselekedni kell felelős erdőgazdálkodás és megfelelő erdősítési gyakorlatok alkalmazásával, továbbá felhívja a természeti erőforrások kitermelését végző vállalatokat a környezetvédelmi normák betartására;

23. felhívja a nemzeti és a regionális kormányokat, parlamenteket és intézményeket annak biztosítására, hogy a természeti erőforrások jogszerűen történő kiaknázása képezze egy környezetvédelmi terv részét, amely a levegő, a víz és a talaj védelmét, valamint a növény- és állatvilág sokszínűségének megőrzését célzó intézkedéseket tartalmaz;
24. minden kormányt felkér olyan törvények elfogadására, amelyek megtiltják az illegálisan kivágott fa behozatalát; és mindemellett annak biztosítására, hogy a közbeszerzési eljárások kizárólag fenntartható és legális forrásokból származó fára vonatkozzanak;
25. felhívja a fakitermelő országokat, hogy biztosítsák országukban a fenntartható fakitermelést, tiszteletben tartva a helyi népesség jogait és figyelembe véve a környezeti hatásokat;
26. felhívja az EU-t egy átfogó és formális erdészeti felmérés elvégzésére, a helyi közösségek földhasználati és hozzáférési jogainak megszilárdítására és a jelentőségteljes nyilvános részvétel biztosítására;
27. sürgeti a gyémántkereskedelemben érintett országokat, hogy csatlakozzanak a nyers gyémántok nemzetközi kereskedelmére vonatkozó Kimberley tanúsítási rendszerhez; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy haladást érjenek el a részt vevő országok és a gyémántipar a gyémántok kereskedelmére vonatkozó iránymutatásoknak való megfelelőségének független tanúsítása tekintetében, illetve annak biztosítását, hogy a kimberly-i folyamatban részt vevők képesek legyenek a gyémántipar általi megfelelés ellenőrzésére;
28. felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjait a „konfliktus erőforrások” meghatározásának elfogadására, és arra, hogy a béketeremtő bizottságnak felhatalmazást adjon a természeti erőforrások igazgatására;
29. ösztönzi információs rendszerek – úgymint a bányászati adatbank – létrehozását és megfelelő alkalmazását;
30. hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrások kitermelésével foglalkozó vállalatoknak feladatuk az olyan átlátható gazdasági környezet előmozdítása, amely tiszteletben tartja a fenntartható fejlődést, és aminek megtétele saját érdeküket is szolgálja; ösztönzi e vállalatokat, hogy e célból hajtsanak végre olyan kollektív kezdeményezéseket, mint például a „tisza” vállalatok tanúsítása;
31. rámutat, hogy a Cotonou-i Megállapodás 96. és 97. cikke értelmében súlyos korrupciós esetekben konzultációt lehet folytatni;
32. felhívja az AKCS-országokat, hogy kezdeményezzenek nyilvános nemzeti vitát a természeti erőforrásokból származó bevételek felhasználásáról és a társadalmi igazságosságról;
33. felhívja az olajkitermelő AKCS-országokat, hogy tartsák tiszteletben, támogassák és ösztönözzék a korrupcióellenes mozgalmak és az átláthatóság védelmezőinek tevékenységeit;
34. hangsúlyozza az AKCS-országok nemzeti parlamentjeinek szerepét a felelősségteljes kormányzás előmozdításában, és javasolja e szerep elismerését és hivatalos megjelenését a jövőbeni „közös EU-Afrika stratégiában”;
35. felhívja az AKCS-országok és az EU nemzeti és regionális parlamentjeit, valamint a civil társadalom képviselőit, hogy tanúsítsanak együttműködést ellenőrzési funkciók létrehozásában, ideértve a büntetőjogi eljárásokat, a kormányoknál és az államigazgatási szerveknél felmerülő korrupció felszámolása érdekében;
36. sürgeti a kormányokat, intézményeket és valamennyi politikai vezetőt, hogy a természeti erőforrások felelős kiaknázásából származó bevételek egy részét fordítsák a köztisztviselők, rendőrök és a vonatkozó gazdasági ágazatokban dolgozó alkalmazottak keresetének növelésére annak érdekében, hogy a korrupció kevésbé legyen vonzó;
37. felhívja az AKCS-országok kormányait és az Európai Bizottságot, hogy megbeszélések, információk megosztása és kapacitásépítés útján támogassák az AKCS-országok nemzeti és regionális parlamentjeinek költségvetési hatóságként való működését;
38. felhívja a Bizottságot egy közlemény kidolgozására, amelyben meghatározzák az Európai Uniónak a parlamentáris demokrácia és a jogállamiság fejlődő országokban való megerősítéséről szóló stratégiáját;

39. ösztönzi az AKCS-országok nemzeti parlamentjeit, gyakoroljanak nyomást a kormányaikra annak érdekében, hogy azok vegyék fel a küzdelmet a belső korrupció ellen, és ekképpen mozdítsák elő a közkiadások kezelése tekintetében a felelősségteljesebb kormányzást, a korrupcióellenes jogszabályok és az olyan független ellenőrzési mechanizmusok bevezetésével, amelyek célja a nagyobb átláthatóság és a természeti erőforrások kiaknázásából származó jövedelmek felhasználására és felosztására vonatkozó információkhoz való nagyobb hozzáférés biztosítása;
40. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országokban az igazságszolgáltatási rendszer, a független bírói kar és a számvevőszékek megerősítése egyaránt elsődleges fontosságú;
41. felhívja az AKCS-országok parlamentjeit, hogy a felelősségteljes kormányzásra vonatkozóan fogadjanak el konkrét magatartási kódexeket, hogy ezáltal elejét vegyék a belső korrupció kialakulásának; úgy véli, hogy a parlamenti képviselők jövedelmének közzététele szintén hozzájárulhat az átláthatóság javulásához;
42. felhívja a nemzeti és regionális parlamenteket, hogy támogassák és mozdítsák elő a civil társadalom képviselőinek a helytelen kormányzás és a korrupció elleni küzdelem terén végzett tevékenységét azáltal, hogy lehetővé teszik számukra, hogy a legjobb feltételek mellett és korlátozások nélkül végezhessék munkájukat, biztosítva számukra a cselekvőképességet, az eszközöket és a szükséges forrásokat;
43. felhívja a civil társadalmat és a nemzeti parlamenteket a költségvetés hatékony nyomon követésében való részvételre a közkiadások nyomon követésére irányuló felmérések (PETS) formájában, amelyek az OECD fejlesztéstámogatási bizottsága (DAC) által alkalmazott követelmények alapján részletes összehasonlítást végeznek a bevételek és a kiadások között;
44. helyénvalónak tartja külön társadalmi mutatók kidolgozását annak érdekében, hogy pontosabb adatokat kapjanak a Cotonou-i Megállapodást aláíró országok által a kormányzás minőségében elért eredményekről, valamint az érintett civil szervezetek részéről átláthatóságra hív fel a számukra biztosított pénzeszközök kezelése tekintetében;
45. felhívja a kormányokat, intézményeket és a politikai vezetőket annak biztosítására, hogy a köztisztviselők különleges képzésben részesüljenek, és tudatosítják bennük a természeti erőforrások felelős felhasználásának és környezetkímélő kiaknázásának jelentőségét;
46. hangsúlyozza, hogy a korrupció elleni küzdelem hatékonyan hozzájárulhat egy biztonságosabb befektetési környezet előmozdításához; felhívja az Európai Uniót – mint a kedvezményezett országok ügygondnoki kockázatának értékelésére vonatkozó szabványos keretrendszert biztosító közkiadási és pénzügyi elszámoltathatósági program (PEFA) társelnökét –, hogy a korrupció szintjének mérésére vezessen be külön PEFA-mutatókat;
47. arra kéri a Bizottságot, hogy a korrupció ily módon feltárt szintjeit tekintse alapul a felelősségteljes kormányzás előmozdításához, illetve a Cotonou-i Megállapodás 96. és 97. cikke szerinti konzultációs kezdeményezések elindításához a korrupt rendszerek elleni megfelelő intézkedések tekintetében; rámutat azonban, hogy a felelősségteljes kormányzás előmozdítása nem szolgálhat ürügyként ahhoz, hogy egyoldalú feltételeket szabjanak a támogatáshoz;
48. rámutat arra, hogy a regionális kezdeményezések – mint például az afrikai szakértői értékelési mechanizmus (APRM) – mennyire fontos szerepet töltenek be a korrupció visszaszorításában és a felelősségteljes kormányzás előmozdításában; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az afrikai országok végrehajtsák ezeket a kezdeményezéseket, és a Bizottság és a tagállamok e célból technikai és pénzügyi segítséget nyújtsanak;
49. arra kéri az Európai Unió pénzügyi központokkal rendelkező tagállamait, hogy tegyék meg az összes szükséges jogi és közigazgatási intézkedést annak biztosítására, hogy a jogellenesen szerzett pénzeszközöket vissza lehessen juttatni a származási országba;
50. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pánafrikai Parlamentnek és a nemzeti és regionális parlamenteknek, valamint Parlamentek Korrupcióellenes Világszervezetének (GOPAC).

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**az AKCS-országok kisgazdálkodói tekintetében, különösen a zöldség-, gyümölcs és a virágágazatban a szegénység csökkentéséről**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
 - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a kereskedelem és a szegénység enyhítése tekintetében 2000. június 23-án, Cotonou-ban aláírt AKCS-EU partnerségi megállapodás célkitűzéseire,
 - tekintettel a fejlődő országokban az élelmiszerbiztonságról szóló ENSZ-jelentésre ⁽²⁾, amelyet 2002 márciusában az ENSZ különleges előadója ismertetett az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága előtt,
 - tekintettel az új kereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos, jövőbeni AKCS-EU tárgyalásokról szóló fokvárosi nyilatkozatra,
 - tekintettel az 1996-os világelelmészeti csúcstalálkozó azon kötelezettségvállalására, hogy 2015-ig felére csökkentik az alultáplált emberek számát, amely még távol áll a megvalósítástól ⁽³⁾,
 - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó ENSZ nyilatkozatra, és a szegénység felszámolására irányuló kötelezettségvállalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja által kidolgozott, egymást követő humánfejlesztési jelentésekre,
 - tekintettel a gazdálkodói szervezetek AKCS regionális hálózatai által kötött gazdasági partnerségi megállapodások (GPM) 2006. december 10-én közzétett féldős értékelésére ⁽⁵⁾ és a GPM vonatkozásában folyamatban lévő tárgyalásokra,
- A. mivel az UNCTAD legkevésbé fejlett országokról szóló 2006-os jelentése szerint az elmúlt harminc évben a rendkívüli szegénységben élő emberek száma több mint kétszeresére – az 1960-os 138 millióról 2000-ben már 334 millióra – nőtt és amennyiben folytatódik ez a tendencia, 2010-re 334 millióról 471 millióra nő azok száma, akinek megélhetésüket kevesebb mint napi 1 dollárból kell fedezniük,
- B. mivel az éhezés, a hiányos táplálkozás, valamint az, hogy milliókat rekesztenek ki az élelemhez való hozzáféréstől, többek között a kormányok gazdasági, mezőgazdasági és kereskedelmi politikájának következményei mind a fejlődő, mind az iparosodott országokban,
- C. mivel a mezőgazdaság a legjelentősebb gazdasági ágazat az AKCS-országok népessége számára; mivel megélhetésük a mezőgazdasági termeléstől és a kapcsolódó tevékenységektől függ, becslések szerint a dolgozó népesség 60 %-át foglalkoztatják ebben az ágazatban az AKCS-országokban; mivel Afrikában a vidéki lakosság 73 %-a kis földterülettel rendelkező, háztáji termelést folytató gazdálkodó, akik számára az élelmiszerbiztosítása az elsődleges,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án a németországi Wiesbadenben.

⁽²⁾ Jean Ziegler, különleges ENSZ-előadó jelentése az ENSZ emberi jogi bizottsága számára az élelemhez való jogról (E/CN.4/2002/58).

⁽³⁾ Az 1996. november 13. és 17. között, az olaszországi Rómában megrendezett világelelmészeti csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozat a világ élelmiszerbiztonságáról.

⁽⁴⁾ Az ENSZ közgyűlése által 2000. szeptember 18-án elfogadott 55/2 sz. határozat – „ENSZ Millenniumi Nyilatkozat”.

⁽⁵⁾ A gazdasági partnerségi megállapodások (GPM) féldős értékelése, a gazdálkodói szervezetek regionális hálózatának független hozzájárulása, 2006. december 10.

- D. mivel a biológiai diverzitás, a fenntartható mezőgazdaság és az élelmiszerbiztonság teljességgel az AKCS-országok élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitásának, a törekény gazdasági ágazatainak védelméhez szükséges politikai tér, valamint a gazdálkodók magok tárolására, kereskedelmére, forgalmazására és javítására vonatkozó egyéni és kollektív jogainak elismerésétől függ, az élelmiszertermelés fokozása érdekében,
- E. mivel az AKCS-országokban a mezőgazdasági termelés és az exporttevékenységek zömét alapvetően kis családi gazdaságok végzik, amelyek rendkívül érzékenyek az áringadozásokra,
- F. mivel az AKCS-országok mezőgazdasági kivitele főként egy vagy két feldolgozatlan terméken alapul, amelyek kis hozzáadott értéket biztosítanak a gazdaság számára, ezáltal még sebezhetőbbé téve ezen országok gazdaságát,
- G. mivel az elmúlt 15 évben csökkent a hagyományos mezőgazdasági termékek – úgymint a kávé, a kakaó, a bőr és a nyersbőr – az EU piacára történő kivitele, néhány új termék – például a virág – látványos (hatszoros) növekedésével szemben, illetve a tisztességes kereskedelem (fair trade) és a bio-termékek kis piaci szegmensének gyors növekedésével összevetve, amelyekben nagy lehetőségek rejlenek,

A hazai támogatás csökkenése és az olcsó behozatal növekedése

- H. mivel az 1980-as évek óta végrehajtott strukturális kiigazító programok a kisgazdálkodók számára és az élelmiszertermelés tekintetében nyújtott kormányzati támogatások csökkenéséhez vezettek, és hozzájárultak a helyi mezőgazdaság meggyengüléséhez,
- I. mivel az AKCS-országok mezőgazdasági rendszereiben végrehajtott radikális politikai változások többek között tartalmazzák a gazdaságok általi termelésre és ráfordításra vonatkozó árkorlátozások eltörlését, a behozatali vámok nagymértékű csökkentését, a mezőgazdasági tevékenység kiterjesztésére és az állategészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó kormányzati támogatás mérséklését, a teljesen vagy részben állami tulajdonú és irányítású mezőgazdasági értékesítő szervezetek megszüntetését, valamint a hazai piacok külföldi verseny előtt történő megnyitását,
- J. mivel az AKCS-országokban a helyi gazdálkodókat hátrányosan érinti a hazai fogyasztású legfontosabb termékek – úgymint a gabonafélék, tej, hús, zöltségek és feldolgozott termékek – behozatala,

Tisztességtelen kereskedelmi feltételek

- K. mivel a kivitelre termelő mezőgazdaság, amelyet elkerülhetetlenül befolyásolnak a földrajzi-éghajlati adottságok és a domborzati viszonyok, az AKCS-országok népességét abba a paradox helyzetbe hozzák, hogy élelmiszert termelnek a nemzetközi piacokra, míg a gazdag országokból támogatott alapvető élelmiszer-termékeket hoznak be a helyi szükségletek kielégítésére,
- L. megállapítva, hogy az elmúlt évtizedekben csökkentek az AKCS-országok exportbevételei annak ellenére, hogy abszolút előnyt élveznek a trópusi termékek tekintetében, az árucikkek árváltozásai következtében az olyan trópusi termékek mint a kávé, a kakaó, a pálmaolaj és a gyapot ára csaknem 60 %-kal zuhant, ami katasztrofális társadalmi és gazdasági hatást gyakorol az AKCS-országok népességére,
- M. mivel a jelenlegi GPM-tárgyalási folyamat nem megfelelő, különösen a mezőgazdaság tekintetében, figyelembe véve a hat AKCS-régió és az EU között a termelékenység és a versenyképesség tekintetében meglévő különbségeket,
- N. emlékeztetve arra, hogy az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatok a korábbi gyarmati hatalmak és azok korábbi gyarmatai között létrejött yaoundéi egyezményben gyökereznek, amelynek célja – különösen az egyes termékekre vonatkozó jegyzőkönyvek alapján – az volt, hogy Európa számára hozzáférést biztosítson bizonyos nyersanyagokhoz, ugyanakkor az AKCS-országoknak megbízható piacot és értékes exportbevételeket biztosítson stabil és kiszámítható alapon,

Az éghajlatváltozás hatásai

- O. mivel az ENSZ második víz világlejelentése (2006) szerint Afrika népességének 75 %-a él száraz vagy félszáraz régiókban, és megközelítőleg 20 %-uk él olyan területeken, ahol a nagy mértékű éves éghajlati változások a jellemzőek,
- P. mivel a millenniumi ökoszisztéma-értékelési jelentés megállapítja, hogy a világ ökoszisztémáinak megközelítőleg 60 %-a – ideértve az ivóvízkészleteket és a halállományokat – pusztulófélben van vagy azokat nem fenntartható módon használják fel; mivel ennek következtében a világ legszegényebb emberei szenvednek a legtöbbet, a leginkább veszélyeztetett területek pedig a víz, a mezőgazdaság, az emberi egészség, a biodiverzitás és a tengerszint emelkedése,
- Q. mivel a jövőben gyakrabban várhatók áradások és szárazságok, amelyek éhínséget és a társadalmi-gazdasági jólét széles körű megbomlását okozzák, különösen Afrikában, ahol a tengerszint emelkedése veszélyeztet egyes csendes-óceáni szigeteket,
- R. mivel a 2007. évi negyedik IPCC értékelési jelentés szerint az elkövetkező 50 évben a klimatikus változások akadályozhatják a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását, míg 2020-ra néhány afrikai országban a mezőgazdasági hozam várhatóan akár 50 %-kal is csökkenhet, az ivóvízkészletek pedig nem lesznek elegendők néhány kisebb karibi, afrikai és csendes-óceáni szigeten,

A HIV/AIDS hatása

- S. mivel a FAO becslése szerint 1985 óta 7 millió mezőgazdasági dolgozó halt meg HIV-fertőzés vagy AIDS miatt, és az elkövetkező két évtizedben várhatóan 16 millióan halnak meg e betegségben Afrika leginkább érintett 25 országában,
- T. mivel a tíz leginkább érintett afrikai országban a munkaerő 10–26 %-kal történő csökkenését prognosztizálják, ami súlyos fenyegetést jelent a közegészségügyre és Afrika társadalmi-gazdasági fejlődésére, ahol a mezőgazdaság központi szerepet tölt be,
- U. mivel a HIV/AIDS elsősorban a termelőképességet érinti, megfosztva az érintett régiókat az élelmiszertermelőktől és a gazdálkodóktól, több generációnyi időre megtizedelve a mezőgazdaságban dolgozók számát,
- V. mivel a kisgazdálkodás és a HIV/AIDS kérdései alapvetően összekapcsolódnak, figyelembe véve azt, hogy a fenntartható kisgazdálkodás nem csak azért fontos, mert ezáltal ki tudják fizetni az anti-retrovirális (ARV) gyógyszereket, hanem kiegyensúlyozott és tápláló étrendet is biztosít, ami szükséges ahhoz, hogy e gyógyszerek hatásukat kifejtse,
- W. mivel stratégiákat kell kidolgozni a helyzet kezelésére (földhöz, hitelhez és gyógyszerekhez való hozzáférés), valamint új eszközöket a járvánnyal érintett vidéki népesség – különösen a betegség miatt legyengült idősök, nők és felnőttek – sajátos igényeinek kiszolgálására,

A mezőgazdaság mint a nemzeti fejlesztési politika és az AKCS-EU együttműködés része

- X. mivel annak ellenére, hogy az AKCS-országokban a szegények többsége a vidéki területeken él, sem a nemzeti kormányok, sem pedig az uniós fejlesztési politika nem kezeli kiemelten a mezőgazdaság fejlesztését és a vidékfejlesztést,
- Y. mivel a 78 AKCS-országból mindössze 4-ben jelölték meg a mezőgazdaságot kiemelt ágazatként a 9. EFA-ban,
- Z. mivel a 9. EFA 30,7 %-át utalták ki a strukturális kiigazítási programokra, 21,4 %-át közlekedésre, csak 7 %-át vidékfejlesztésre és 1,1 %-át a mezőgazdasághoz kifejezetten kapcsolódó ágazatoknak,
- AA. mivel a termelők többsége nő, akiknek nem ismerik el a munkáját és akiknek sajátos igényeire nagyon kis figyelmet fordítanak,
- AB. mivel a 10. EFA-ban országoként mindössze két központi ágazat választható,

- AC. mivel a hitelhez jutás rendkívül komoly probléma a kisgazdálkodók számára, ami akadályozza fejlesztéseiket,
- AD. mivel a kevésbé kedvező helyzetű területeken élő kisgazdálkodóknak – akiket általában kihagytak a mezőgazdasági támogatásokból – elsőbbséget kellene élvezniük; mivel a támogatás, valamint a távoli és hátrányos helyzetű területeken történő beruházások elve az EU kohéziós politikájának jól meghatározott elve,
- AE. mivel az EU-nál folyamatban van a „Segély a kereskedelemért” stratégia kidolgozása, amelynek eredményeként több támogatás juthat el a kisgazdálkodókhoz,
1. úgy véli, hogy az AKCS-EU fejlesztési együttműködési politikának az AKCS-országok azon jogának elismerésén kell alapulnia, hogy védelmezhesék mezőgazdaságukat annak érdekében, hogy elfogadható jövedelmet biztosítsanak kisgazdálkodóik számára, növeljék a helyi termelést és garantálják az élelmiszezbiztonságot, ugyanakkor lehetővé váljon a nyitás egyes piacok felé, úgymint az Európa esetében is történt;
 2. úgy véli, hogy a fejlődő országokban a szegénység és az élelmezési bizonytalanság biztonság elleni küzdelemben a szegénység strukturális okaival kell foglalkozni, és ennek megfelelően olyan intézkedésekre hív fel, amelyek támogatják a földhöz, a vízhez és a biodiverzitási erőforrásokhoz való hozzáférést és előmozdítják a fenntartható mezőgazdasági kisbirtokokra irányuló helyi támogatás politikáját;
 3. támogatja az afrikai államfők maputói nyilatkozatát⁽¹⁾, amely elismeri a mezőgazdaság központi szerepét a szegénység elleni küzdelemben, valamint a költségvetési támogatás 10 %-os növelését ebben az ágazatban;
 4. úgy véli, hogy a gazdálkodói szervezetekre fontos szereplőként kell tekinteni a vidéki és a mezőgazdasági ágazatokat érintő kezdeményezésekben, és be kell őket vonni az EK-val rendszeresen tanácskozó nem kormányzati csoportba; különösen úgy véli, hogy szükség van a háztáji kisgazdálkodók megfelelő érdekképviselésére;

Az EFA-finanszírozás átirányítása

5. arra kéri az uniós és az AKCS-országokat, hogy adjanak új irányt politikájuknak azáltal, hogy a mezőgazdaságot az EFA-programozás központjába helyezik, annak figyelembe vétele céljából, hogy az AKCS-országokban a szegények többsége a vidéki területeken él;
6. felhívja az EU-t, hogy támogassa a szegény országokban a termelés strukturális átalakítását, azaz a kiviteltre épülő gazdaság helyett a régiók közötti, fenntartható fejlődési stratégia kialakítását, figyelembe véve a népesség valós igényeit és törekedve az ipari országoktól való függőség csökkentésére, valamint a hazai és regionális piacok kiépítésére;
7. hangsúlyozza annak a fontosságát, hogy elégséges eszközöket bocsássanak rendelkezésre annak érdekében, hogy elősegítsék a szabályoknak való megfelelést például a címkézési, a csomagolási és a közegészségügyi követelmények tekintetében a kisgazdálkodóktól származó, valamint a regionális és az európai uniós piacokra exportált termékek esetében, illetve megfelelő képzést biztosítsanak a gazdálkodók számára;
8. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elégséges eszközöket bocsássanak a kisgazdálkodók – különösen a nők – rendelkezésére a helyi termelési folyamatok javításába való befektetés céljából;
9. javasolja, hogy több eszközt bocsássanak rendelkezésre a vidéki közösségeket kiszolgáló szervezetek és a termelők számára azáltal, hogy EFA-finanszírozást nyújtanak az AKCS-EU közötti Cotonou-i Megállapodás értelmében;
10. EFA-segítségnyújtásra hív fel lehetőség szerint a biogazdálkodásra való átállás segítésére, illetve adott esetben a tisztességes kereskedelemnek (fair trade) megfelelő gazdálkodás előmozdítására, hogy támogassák a hosszú távú fenntartható termelést és növeljék a gazdálkodók jövedelmét a megtermelt termék kilogrammban mért tömege szerint;

⁽¹⁾ Maputói nyilatkozat – „Együtt alakítjuk a jövőnket”, az AKCS-országok állam- és kormányfőinek 4. csúcstalálkozója, Maputo (Mozambik), 2004. június 23–24. (AKCS/28/010/04 végleges).

11. EFA-segítségnyújtásra hív fel annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tengervíz sóalanítására és a vízminőség javítására szolgáló korszerű technológiák alkalmazása a szűkös vízkészletekkel rendelkező területeken;
12. EFA-segítségnyújtásra hív fel a tőkeintenzív növényvédő szerek és műtrágyák használatának csökkentésére a helyi igényekhez igazított, fenntarthatóbb alternatív tápanyagforrások és növényvédő szerek javára;
13. felhív a háztáji kisgazdálkodók igényeinek előtérbe helyezésére az AKCS és az EU fejlesztési stratégiákban, mivel az AKCS-gazdálkodók nagy része ilyen gazdálkodást folytat, és mivel ezáltal különösen kiszolgáltatottak;

Tisztességtelen kereskedelmi feltételek

14. úgy véli, hogy a nem egyenlő partnerek közötti szabadkereskedelmi megállapodások némelyike súlyosbította a szegénységet, és hátrányosan befolyásolja az élelmezésbiztonságot, továbbá rontják egyes nettó élelmiszer-importáló AKCS-államok helyzetét; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak ezzel a problémával, ugyanakkor mérlegeljék az ODA arányos megnöveléséből származó erőforrások rendelkezésre bocsátását a kereskedelemhez kapcsolódó kiigazítási követelmények tekintetében;
15. megjegyzi, hogy a behozatali vámok radikális csökkentését tartalmazó, az adományozók által tervezett szabadkereskedelmi politikai csomag következtében számos afrikai országban nőtt az élelmiszer-behozatal: Burkina Fasóban a rizsbehozatal az 1996-os 99 000 tonnáról 2000-re 137 808 tonnára nőtt, míg a helyi hántolatlan rizstermelés az 1997-es 111 700 tonnáról 2001-re 66 300 tonnára csökkent, Kamerunban pedig a rizsbehozatal ma a népesség igényeinek 87 %-át elégíti ki a helyi termelők kárára;

Gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-k) és az AKCS-országok által vezetett regionális integráció

16. felhívja az AKCS-országokat, hogy mielőtt az EU-val és/vagy más országokkal szabadkereskedelmi megállapodásokat vennének fontolóra, valósítsanak meg egy szilárd, működő, fenntartható és kiegészítő jellegű regionális integrációt, és úgy véli, hogy az AKCS-országok által vezetett regionális integrációnak a fejlesztésorientált gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-k) megkötése előfeltételének kell lennie;
17. meglepődve állapítja meg, hogy az GPM-tárgyalások lefolytatásának regionális keretei nem minden esetben felelnek meg a meglévő regionális struktúráknak, amelyek keretein belül az AKCS-országok jelenleg működnek;
18. felhívja a folyamatban lévő GPM-tárgyalásokban részt vevő feleket annak biztosítására, hogy fenntartják és betartják a meglévő kereskedelmi megállapodásokban megállapított garanciákat alátámasztó előnyök védelmezésnek kötelezettségét, hogy így egyik AKCS-ország se kerüljön hátrányos helyzetbe a jövőbeni GPM-kban;
19. úgy véli, hogy a jelenlegi GPM szabadkereskedelmi tárgyalások komoly fenyegetést jelenthetnek az AKCS-országok helyi termelése számára, amennyiben azok a termelékenység, az alkalmazott politikák és az EU-támogatások tekintetében nagyban eltérő két mezőgazdasági rendszer közötti versenyhez vezetnek, és sürgeti az EU-t, hogy vegye figyelembe a helyi kormányzatok nézeteit;
20. rámutat, hogy az észak és dél közötti tisztességes kereskedelem magában foglalja azt, hogy méltányos árat fizetnek a fejlődő országok erőforrásaiért és mezőgazdasági termékeiért, azaz olyan árat, amely tükrözi a belső és a külső költségeket, ugyanakkor figyelembe veszi a munkakörülményekre, a munkakerőnek kifizetett bérekre és a környezetvédelemre vonatkozó minimumkövetelményeket; sürgeti az EU-t és az AKCS-országokat, hogy fokozzák a tisztességes kereskedelemre irányuló erőfeszítéseiket, a Cotonou-i Megállapodás 23. cikkének g) pontjában meghatározott kötelezettségvállalással összhangban;
21. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országokban támogatni kell az állami és a regionális fejlesztési folyamatokat; felhív a mezőgazdasági termeléssel és a forgalmazással kapcsolatos helyi struktúrák és regionális hálózatok megerősítésére;
22. erőteljesen sürgeti a pénzügyi szempontból rossz helyzetben lévő termelők számára általánosan elérhető finanszírozási források kidolgozást és felhasználását; hangsúlyozza a kis- és közepes hitelprogramok jelentőségét a vidékfejlesztés előmozdítása, valamint a helyi termelők és szövetkezetek, illetve vállalkozások – különösen nők általi – létrehozásának előmozdítása érdekében;

Éghajlatváltozás

23. rámutat az éghajlatváltozás által a sebezhető országokra gyakorolt pusztító hatásra, arra, hogy Afrikában az 1980-as évek közepétől megháromszorozódott az élelmiszerhiány által okozott válsághelyzetek mértéke, és 2006-ban egyedül több mint 25 millió afrikainak kellett élelmiszerhiány miatt kialakult válsághelyzettel szembenéznie;
24. megjegyzi, hogy az Egészségügyi Világszervezet (WHO) egy 2005-ös tanulmánya közvetlen kapcsolatot állapít meg a globális éghajlatváltozás, illetve a malária, a hiányos táplálkozás és a hasmenéses állapot megjelenésének megnövekedett gyakorisága között, és azt jósolja, hogy a betegségek és az embereket érintő egyéb kockázatok gyorsabban fognak növekedni Afrikában, mivel a kontinens országai nem kellőképpen felszereltek e problémák kezeléséhez;
25. felhívja az AKCS- és az EU-országokat, hogy az éghajlatváltozás kapjon központi helyet stratégiai fejlesztési politikájukban, és foglalkozzanak a globális felmelegedés által az élelmiszertermelésre gyakorolt fenyegetéssel, amely egy ENSZ-jelentés előrejelzése szerint 2080-ra 5 %-kal csökken, míg Afrika természetes élőhelyeinek 25–40 %-át is elveszítheti, és part menti infrastruktúrájának 30 %-a elpusztulhat;
26. felhívja az EU-t, hogy valósítsa meg arra irányuló célját, hogy legfeljebb 2 fokos hőmérsékletemelkedés történjen, amelyhez a szükséges beruházási költségeket az iparosodott országoknak kell állni;
27. felszólít arra, hogy végezzenek környezeti hatásvizsgálatot a kereskedelem liberalizációját célzó megállapodások tekintetében, hogy azonosítsák azok ökológiai költségeit, valamint az élelmezésbiztonságra, az energiaforrásokra és a globális felmelegedésre gyakorolt hatásaikat;

A HIV/AIDS elleni küzdelem

28. komoly aggodalmát fejezi ki a HIV/AIDS által az AKCS-országok fenntartható fejlődésre lehetségesen gyakorolt káros hatás miatt, különös tekintettel a háztáji és a kereskedelmi célú gazdálkodást érő hatásokra, mivel csökkenőben van a vidéki munkaerő száma, meghalnak a mezőgazdasági ismeretekkel rendelkezők és a képzett dolgozók, aminek következtében csökken a termelékenység, kevesebb a foglalkoztatási lehetőség és romlik az élelmezésbiztonság;
29. úgy véli, hogy a HIV/AIDS elleni küzdelemnek az AKCS-kormányok és az EU fejlesztési politikáiban központi helyet kell kapnia, hogy megoldást találjanak a HIV-nek/AIDS-nek az élelmezésbiztonságra és a társadalmi-gazdasági fejlődésre gyakorolt pusztító következményeire, és a HIV/AIDS elleni küzdelmet célzó intézkedéseknek ennek megfelelően kapcsolódniuk kell a mezőgazdasági és a vidékfejlesztési programokhoz;
30. úgy véli, hogy a HIV/AIDS és más, gyógyítható betegségek elleni gyógyszerek magas ára komoly veszélyt jelent a mezőgazdasági termelésre és a vidéki ágazat fejlődésére nézve az AKCS-országokban;

A mezőgazdaság támogatása és hitet adni az embereknek a jövővel kapcsolatban

31. hangsúlyozza, hogy nem elegendők a szegénység csökkentéséhez azok a strukturális kiigazítási politikák, amelyeket az 1980-as évek óta a nemzetközi pénzügyi intézmények folytatnak és az Európai Unió támogat, amelyek kizárólag a gazdaságban monetáris intézkedésekkel biztosított defláción, piacgazdasági elvek alkalmazásán és kisebb mértékű állami részvételen alapulnak;
32. felhív minden európai uniós exporttámogatás megszüntetésére, mivel azok súlyosan aláássák a helyi élelmiszertermelést;
33. ebben az összefüggésben üdvözli az EU által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) 2005-ös Hong Kong-i konferenciáján hozott határozatot, amelynek értelmében 2013-ra megszüntetik a mezőgazdasági exporttámogatásokat, és sürgeti, hogy hozzák előre a határozatok végrehajtását;
34. felhív arra, hogy az EU tagállamai és az Európai Bizottság vállaljon kötelezettséget a tömeges migráció strukturális okainak megoldására, jelenleg folytatott politikáik megváltoztatásával, ideértve az EU-s termékeknek a harmadik világ piacain történő tömeges értékesítését, hogy lehetővé váljon az afrikai országok számára gazdaságuk védelme és felépítése, népességük számára tisztességes jövedelem biztosítása, ezáltal jobb kilátásokat biztosítva a jövőre nézve;
35. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a képzett munkaerő migrációjáról és annak a nemzeti fejlődésre gyakorolt határáról**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177., 178., 179., 180., 181. és 181a. cikkére,
- tekintettel a 2005. június 25-én Luxembourgban módosított ⁽²⁾, egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja, másrészről az Európai Közösség és annak tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonou-ban (Benin) aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonou-i Megállapodás) ⁽³⁾, és különösen annak a migrációról szóló 13. cikkére,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „A migráció és a fejlődés kapcsolata: az EU és a fejlődő országok közötti partnerségre vonatkozó egyértelmű iránymutatások” című közleményére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Az egészség terén mutatkozó emberi erőforrás-hiányra vonatkozó európai uniós cselekvési stratégiáról a fejlődő országokban” című közleményére ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett, „Hozzájárulás az Európai Unió az ENSZ nemzetközi migrációról és fejlődésről folytatott magas szintű párbeszédével kapcsolatos álláspontjához” című közleményére ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A migrációval kapcsolatos általános megközelítés egy év távlatában: helyzetértékelés az átfogó európai migrációs politikáról” című közleményére ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság legális migrációra vonatkozó politikai tervére ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Afrikai Unió állam- és kormányfőinek 2006. január 23–24-én, Khartoumban tartott csúcstalálkozója, ahol megerősítették a migráció szintjével és a migráció által a fejlődésre gyakorolt hatással kapcsolatos tényeket;
- tekintettel az EU-ból, Latin-Amerikából és a karibi térségből érkezett szakértők részvételével 2006 márciusában tartott találkozó plenáris ülésén elfogadott, a migrációról szóló jelentésre,
- tekintettel a menekültügyért, a migrációért és a mobilitásért felelős AKCS-miniszterek első találkozásán, 2006. április 13-án Brüsszelben elfogadott, a menedékjogról, a migrációról és a mobilitás kérdéséről szóló brüsszeli nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a migrációról és a fejlődésről szóló közös afrikai-uniós nyilatkozatra, amelyet a 2006. november 22–23-án, Tripoliban megrendezett EU-Afrika miniszteri konferencián fogadtak el,
- tekintettel a 2006. július 10–11-én Rabatban rendezett, a migrációról és fejlődésről szóló EU-Afrika miniszteri konferencia eredményeire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a nemzetközi migrációról és a fejlődésről szóló határozatára ⁽⁹⁾,
- tekintettel a 2005. decemberi, a 2006. márciusi és a 2006. decemberi Európai Tanács következtetéseire,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án Wiesbadenben (Németország).

⁽²⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁴⁾ COM(2005)0390.

⁽⁵⁾ COM(2005)0642.

⁽⁶⁾ COM(2006)0409.

⁽⁷⁾ COM(2006)0735.

⁽⁸⁾ COM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- tekintettel az ENSZ-közgyűlés 2006. szeptember 14–15-én New Yorkban rendezett, a migrációról és fejlődésről folytatott magas szintű párbeszédének eredményeire,
- tekintettel az ENSZ főtitkáranak a „Nemzetközi migráció és fejlődés” című jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Migrációs Világbizottság 2005. októberi, „Migráció egy összekapcsolt világban: új cselekvési irányok” című jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) 2006. júniusi, „A migráció hatása a küldő országokra: ismereteink” című jelentésére,
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet 2002. évi, „A magasan képzett személyek nemzetközi mobilitása” című jelentésére,
- tekintettel a Világbank „Globális gazdasági kilátások 2006: a nemzetközi hazautalások és a migráció gazdasági következményei” című jelentésére ⁽³⁾,
- tekintettel az ENSZ Fejlesztési Programjának (UNDP) „Emberi fejlődés 2001” című jelentésére,
- tekintettel az Európai Parlament 2006. július 6-i, a fejlődésről és a migrációról szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Szociális és Környezetvédelmi Bizottság jelentésére (AKCS-EU 100.012/07/fin.),

- A. mivel az egyének külföldre költözésének joga az elidegeníthetetlen emberi jogok közé tartozik,
- B. mivel a nemzetközi migráció a nemzetközi napirend elsődleges kérdésévé vált, amellyel a politikai döntéshozók napjainkban globális, európai és euro-afrikai szinten, valamint az európai és az AKCS-nemzetállamok szintjén egyaránt foglalkoznak, és mivel egyre szélesebb körben felismerik, hogy világszinten a migráció és a fejlődés szorosan kapcsolódnak egymáshoz és hatást gyakorolnak egymásra,
- C. mivel politikai körökben egyre nagyobb az egyetértés azzal kapcsolatban, hogy a migráció kezelésének javítása nagyon fontos előnyökkel járna, talán fontosabbakkal, mint a világkereskedelem akadályainak lebontása,
- D. mivel Európa közösségi és tagállami szinten sem fogadott még el olyan integrált migrációs politikát, és a migrációval, a fejlesztéssel, a kereskedelemmel és a biztonságpolitikával más-más, nem összehangoltan működő közigazgatási egységek foglalkoznak,
- E. mivel nincs nemzetközi egyetértés a (magasan) képzett személyek migrációjának a származási országokra gyakorolt tényleges hatásával kapcsolatban, és az agyelszívásról szóló vitát továbbra is jelentős mértékű zűrzavar és frusztráció jellemzi, különösen a megbízható statisztikai adatok, valamint az agyelszívás-jelenség kezelésére vonatkozó lehetséges politikai ajánlásokról szóló hatáselemző tanulmányok hiánya miatt,
- F. mivel az agyelszívás kérdését nem kezelik megfelelőképpen az EU-AKCS párbeszéd keretei között,
- G. mivel az AKCS-országok többségében a felsőoktatásban részesült felnőtt lakosság több mint 10 %-a emigrált az Európai Unióba, Észak-Amerikába és más fejlett országokban, a képzett munkaerő elvándorlása pedig legsúlyosabb mértékben a szubszaharai Afrikát érinti, ahol a felsőoktatásban részesült személyek közül a jelenleg az OECD-országokban élők aránya csaknem az egész régióban meghaladja a 20 %-ot ⁽⁵⁾, és az egyes kisebb országokban ez az arány eléri a drámai 80 %-ot ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ OECD – A migráció hatása a küldő országokra: ismereteink (2006).

⁽⁶⁾ Az ENSZ főtitkáranak jelentése – Nemzetközi migráció és fejlődés (A/60/871).

- H. mivel, noha a migráció fő kiindulópontjai Ázsiában és Latin-Amerikában találhatók, Európa magasan képzett bevándorlói leginkább Afrikából érkeznek (a nem OECD-országban született, de az EU-ban élő magasan képzett személyek 13,5 %-a) ⁽¹⁾,
- I. mivel az egyes afrikai országokból kiinduló migrációra vonatkozó statisztikai adatok gyakran hiányosan és idejétmúltak, ez megfosztja a döntéshozókat egy, a döntések meghozatalához szükséges fontos eszköztől,
- J. mivel az ENSZ fejlesztési programja megállapítja, hogy az agyelszívás több milliárd dolláros veszteséget jelent a fejlődő országok számára ⁽²⁾, figyelembe véve a tudás jelentőségét, amely a globalizált világban a növekedés meghatározó tényezője,
- K. mivel a szubszaharai Afrikában az agyelszívás munkaerőhiányt okozhat egyes létfontosságú ágazatokban, különös tekintettel az egészségügyre és az oktatásra, amely pusztító következményekkel jár ezen alapvető fontosságú szolgáltatások biztosítására és minőségére nézve,
- L. mivel a képzett munkaerő elvándorlása a származási ország számára adókiesést jelent, vagy rosszabb esetben a képzett szakemberek oktatásába és képzésébe történt beruházás elvesztését, legjobb esetben nem közvetlen megtérülését jelenti, valamint a készségek és tapasztalatok elvesztését, amelyek hozzájárulhatnak a fejlődéshez,
- M. mivel az agyelszívás lassítja az innovációs folyamatot a küzdő országokban, tovább gátolva a gazdasági növekedés lehetőségeit,
- N. mivel az agyelszívás társadalmi hatásokat is kifejthet, azaz befolyásolhatja a családok összetételét, a nemek közötti egyenlőséget és a gyermekek oktatását és egészségét,
- O. mivel a migránsok gyermekeinek növekedésére, egészségére és oktatására hatással van a migráció, pozitív (a hazautalások csökkenthetik a gyermekmunkát és a háztartások többet költhetnek oktatásra és egészségügyre) vagy negatív következményekkel (a család szétbomlása, a stressz, a kevésbé hangsúlyos szülői felügyelet következtében előfordulhat, hogy gyakoribbá válnak az iskolai hiányzások és romlanak az iskolai eredmények),
- P. mivel több európai ország jogszabályokat fogadott el a képzett munkavállalók érkezésének – leginkább a „választott migráció” névvel illetett szelektív befogadási politikák alkalmazásával történő – megkönnyítésére, versenyre kelve Észak-Amerikával a fejlődő országok legképzettebb polgárainak megnyerésében, ami számos déli országban, különösen drasztikusan pedig a szubszaharai Afrika országaiban tovább súlyosbítja a készségek hiányát,
- Q. mivel, noha Európa és az AKCS-országok elkötelezték magukat, hogy törekedni fognak a millenniumi fejlesztési célok elérésére, beleértve a 2. számú (általános iskolai oktatás mindenki számára), a 4. számú (gyermekhalandóság csökkentése), az 5. számú (az anyák egészségének javítása) és a 6. számú (a HIV/AIDS, malária és egyéb betegségek elleni küzdelem) célkitűzéseket, amelyek elérését veszélyezteti a tanárok, orvosok és nővérek az AKCS-nemzetállamokból az OECD-országokba történő nagyarányú elvándorlása, illetve megnehezíti az olyan nemzetközi szabályozási keretek hiánya, amelyek a célkitűzések megvalósulását hivatottak biztosítani,
- R. mivel a képzett munkaerőnek a fejlődő országokból Európába történő elvándorlását gazdasági okok (szegénység, alulfejlettség, alacsony fizetések, gyenge oktatási rendszer, az OECD-országok népességének munkaerőhiányhoz vezető elöregedése és csökkenése), politikai tényezők (erőszak, konfliktusok, különösen az értelmiségiek elleni száműzetéssel súlyosbított politikai elnyomás), valamint különösen az afrikai országokban a befogadó országok földrajzi közelsége, a közös nyelv és a gyarmati vagy történelmi kapcsolatok is ösztönzik,
- S. mivel az európai országokban jelentkező munkaerőhiány káros hatást fejthet ki azáltal, hogy az AKCS-országokból „elszívja” a képzett munkaerőt, és ezáltal hozzájárul az életminőség, valamint a szociális közszolgáltatások minőségének romlásához az AKCS-országokban,

⁽¹⁾ OECD – A migráció hatása a küldő országokra: ismereteink (2006).

⁽²⁾ Az UNDP jelentése, – Emberi fejlődés 2001.

- T. mivel az illegális vagy kényszermigráció kérdését a biztonsági megfontolások vonatkozásában kezelik, a fejlődés tágabb összefüggése helyett, amely utóbbi figyelembe veszi a migráció problémáit a fejlesztési stratégiákban,
- U. mivel a képzett munkaerő migrációja pozitív hatással lehet az egyes bevándorlókra – a jobb gazdasági kilátások és magasabb fizetés révén –, valamint a migráns származási országában élő családjára és magára a származási országra is, kiváltképpen a hazautalásoknak köszönhetően,
- V. mivel alapvető fontosságú annak tudomásul vétele, hogy a migráció kedvező módon járulhat hozzá a civilizációk és kultúrák közötti mélyebb megértés előmozdításához, valamint a posztkoloniális és területi megosztottságon való felülemelkedéshez az országok és népek közötti kapcsolatok kialakításával,
- W. mivel a befogadó országokban a bevándorlók beilleszkedésének, illetve a származási országokba való visszailleszkedésének nehézségei, a diszkrimináció és a szellemi erőforrások elvesztegetése (az a jelenség, amikor a munkavállalót képzettségi szintje alatti munkára veszik fel) tönkretelheti a migránsok szakmai előrelépését,
- X. mivel a hazautalások a fejlődő országok második legfontosabb külső finanszírozási forrásának számítanak, pozitív hatást gyakorolnak a származási országokra (kiváltképpen a migránsok családi bevételeinek növekedése, valamint a fogyasztás és a befektetések emelkedése tekintetében, amely viszont gazdasági növekedést eredményez), valamint anticiklikus hatást fejtenek ki gazdasági válságok, háborúk és természeti katasztrófák esetén, de mivel a kezelési költség azok 20 %-át is kiteheti,
- Y. mivel az etikus munkaerőfelvételre vonatkozó önkéntes magatartási kódexek (amelyek bizonyos esetekben nem igazodnak megfelelően a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) által megállapított rendelkezésekhez) hatékonyságát szakértők és gyakorlati szakemberek is megkérdőjelezték, különösen ha azok csak a közzszférára korlátozódnak,
- Z. mivel a körkörös migráció (a származási ország és a befogadó ország közötti kétirányú mozgás) elősegíti a valódi nemzetközi mobilitást, előmozdítja a nemzetközi tudatosságot és komoly lehetőségeket kínál a befogadó országok és a származási országok fejlődése szempontjából, és ezért ösztönözni kell és meg kell könnyíteni,
- AA. mivel a visszatérő migráció magasabb eséllyel képes az agyelszívás problémájának kezelésére és a fejlődés előmozdítására, ha az a migránsok hazájukba történő önkéntes visszatérésén alapul, és főleg, ha megfelelő támogatásban részesül,
- AB. mivel előfordulhat, hogy a visszatérő migránsoknak paradox módon rendkívül nehéz visszailleszkedni származási országaikba, és a munkanélküliség tekintetében hazájukban sokkal kiszolgáltatottabbak lehetnek, mint azok a személyek, akik soha nem vándoroltak ki,
- AC. mivel bizonyított tény, hogy a migránsok csoportjainak nemzeti vagy nemzeteken átnyúló szervezetekben (pl. diaszpórákban) való összefogása, valamint a diaszpórák tevékenységeinek a fejlesztés irányába történő irányítása (ún. „együttes fejlesztés”) a küldő és a befogadó országokra egyaránt igen pozitív hatással lehet,
- AD. mivel az európai népesség előregedése még nagyobb nyomást gyakorol a képzett munkaerő piacára és fokozza a már látható problémákat, ezért a képzett munkaerő migrációját felelősségteljesebb és hatékonyabb módon kell kezelni az EU-ban és az AKCS-országokban,
- AE. mivel az „egyenmegoldások” nem minden esetben alkalmazhatóak; mivel következésképpen szükségessé válik az AKCS-országok nemzeti munkaerőpiacainak megfelelőbb vizsgálata az információs szakadék áthidalása, valamint a képzett munkaerő migrációjának terén mutatkozó hiányosságok megfelelőbb kezelése érdekében,
1. felhívja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatban tett kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében, különösen annak érdekében, hogy a világban a súlyos szegénységet 2015-ig a felére csökkentsék;
 2. hangsúlyozza, hogy a jól irányított nemzetközi migráció lehetséges előnyei nagyobbak lehetnek, mint a nemzetközi szabad kereskedelemből származó előnyök;

3. rámutat, hogy a rossz és következetlen migrációs politika komoly következményekkel jár az egyéni szenvedés és a tartós alulfejlettség tekintetében;
4. sürgeti az EU-t és az AKCS-országokat, hogy a Cotonou-i Megállapodás, és különösen annak 13. cikke alapján foglalkozzanak a migráció jelentette kihívásokkal, többek között az agyelszívás problémájával, valamint hogy dolgozzanak ki konkrét migrációs politikákat és rendszereket azokra a fejlődő országokra – különös tekintettel a szubszaharai Afrika országaira – vonatkozóan, ahol a képzett munkaerő elvándorlása jelentős arányban zajlik, a képzett munkaerő migrációja okozta gazdasági és társadalmi hátrányok enyhítése érdekében;
5. aggodalmát fejezi ki az Európai Bizottság és az európai uniós tagállamok jelenlegi, a fejlesztési prioritások helyett a biztonsági prioritásokra összpontosító migrációs politikájával kapcsolatban;
6. aggodalmát fejezi ki az Európai Unió által esetlegesen elfogadott, a migránsok egyes kategóriái között alkalmazott megkülönböztető jellegű gyakorlatokkal kapcsolatban és felszólítja a Bizottságot annak megakadályozására; következésképpen felszólítja a Bizottságot, hogy a migránsok valamennyi kategóriájára terjessze ki a legális migrációról szóló politikai tervében (COM 2005/669) megfogalmazott, hamarosan megfelelő irányelvben is tükröződő, a magasan képzett migránsok kedvező munka- és életkörülményeire vonatkozó javaslatait, mint például az egy tagállam által kiadott, de valamennyi tagállamban érvényes európai uniós munkavállalási engedélyt (EU-s zöld kártya);
7. hangsúlyozza, hogy az európai uniós fejlesztési támogatásoknak a szegénység felszámolására kell irányulniuk, ezáltal megoldást találva egyes, a migrációt kiváltó okokra;
8. hangsúlyozza, hogy integrált migrációs politikákra van szükség nemzetközi, regionális (EU és AKCS) és nemzeti szinten a migrációs kérdések beépítésével a szegénység csökkentését célzó stratégiákba, valamint a migrációra esetleg hatást gyakorló politikák – például a mezőgazdasági, halászati, kereskedelmi, fejlesztési, biztonsági, igazságügyi, valamint bel- és külpolitika – közötti összhang biztosításával;
9. sürgeti az Európai Bizottságot, az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy közösen foglalkozzanak a migrációs és fejlesztési politikákkal, valamint hogy fedezzék fel a közöttük levő szinergiákat, az említett politikák hatékonyságának javítása érdekében;
10. sürgeti az Európai Unió tagállamait, a nemzetközi kormányközi intézményeket és minden más érintett intézményt olyan megelőző intézkedések és stratégiák kidolgozására és végrehajtására, amelyek a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet, az etnocentrizmus és az ahhoz kapcsolódó, az AKCS-országokból érkező migránsokkal szembeni intolerancia felszámolására irányulnak;
11. úgy véli, hogy egy EU-szintű közös migrációs politika elfogadásához a Parlamenttel való együttlátás kiterjesztésére és a Tanácsban minősített többséggel történő szavazásra van szükség, és felhívja a Tanácsot, hogy ezek alapján járjon el;

Magatartási kódex

12. üdvözli a 2006. áprilisi Európai Tanács következtetéseit, amelyek célja a fejlődő országok egészségügyi ágazatában tapasztalható munkaerőhiány orvoslása;
13. felszólítja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy – a 2006. áprilisi következtetéseknek megfelelően – dolgozzanak ki és alkalmazzanak egy európai uniós magatartási kódexet (amely megfelel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet rendelkezéseinek) az egészségügyi dolgozók etikus toborzásáról, és elismeri azokat az európai uniós tagállamokat – például az Egyesült Királyságot –, amelyek ezt már megtették;
14. javasolja, hogy az európai uniós magatartási kódex hatályát terjesszék ki más alapvető területekre is, úgymint az oktatásra, és hogy a javított kódex azon a célkitűzésen alapuljon, hogy az állami és a magán munkaerőtoborzók etikus megközelítést alkalmazzanak az olyan területen tevékenykedő képzett migránsok alkalmazásba vétele tekintetében, ahol a származási ország komoly munkaerőhiányban szenved, vagy lehetőleg tartózkodjanak a dolgozók alkalmazásától;

15. támogatja a származási országok és a befogadó országok közötti kétoldalú és többoldalú megállapodásokat annak érdekében, hogy:
 - i. növekedjen a fejlődéshez való hozzájárulás;
 - ii. kiépüljön a humán és az intézményi kapacitás a migráció előnyeinek maximalizálása érdekében;
 - iii. jobb társadalmi és gazdasági feltételeket biztosítsanak a származási országokban azon tényezők minimalizálása érdekében, amelyek hatására az emberek életük javítása érdekében elhagyják hazájukat; valamint
 - iv. előmozdítsák az érdekképviselést és a tudatosság megteremtését;
16. hangsúlyozza, hogy az etikus munkaerő-toborzásról szóló önkéntes magatartási kódex semmiképpen sem elegendő a képzett munkaerő jelentős elvándorlásával járó következmények kezelésére, főként, ha csak a közszférára vonatkozik – ösztönző intézkedésekre van szükség a származási országokban és a befogadó országokban egyaránt;

Befektetés az oktatásba

17. felszólítja az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy jelentős mértékben növeljék a fejlődő országok szakképzése és oktatása terén végzett befektetéseiket, főként a munkaerőhiánnyal küzdő ágazatokra, például az egészségügyre és az oktatásra összpontosítva;
18. felszólítja az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy hozzanak létre nemzeti és regionális kiválósági központokat, mindenekelőtt egyetemek és kutatási intézetek formájában, különösen az egészségügy és az oktatás terén; felszólítja továbbá az Európai Uniót és az AKCS-országokat, hogy ezeket a multidiszciplináris kiválósági központokat az Európai Fejlesztési Alap (EFA) forrásaiból hozza létre, adott esetben a gazdasági növekedéshez és a fenntartható fejlődéshez szükséges valamennyi ágazatban;
19. úgy véli, hogy az EU tagállamainak és a fejlődő országoknak az oktatásba történő jelentős beruházások révén olyan proaktív kezdeményezéseket kell tenniük, amelyek segítségével ismét feltölthetők az egyes szakmai csoportok; ismételtén a támogatásáról biztosítja a „20/20” célkitűzést: 20 % köztámogatás az északi országok részéről és 20 % nemzeti költségvetési támogatás a déli országoktól az alapvető szociális szolgáltatások számára (egészségügy, oktatás);
20. felszólítja a fejlődő országokat, hogy az olajár-robbanásból származó hasznot fektessék hosszú távú oktatási és képzési stratégiákba és programokba, valamint hogy az abból származó árbevételeket átlátható módon hasznosítsák;
21. sürgeti az AKCS-országokat a birtokukban lévő, a gazdasági jólét potenciális forrásainak fejlesztésére, valamint arra, hogy fordítsanak különös figyelmet az emberi erőforrások fejlesztésére és a munkahelyteremtésre valamennyi érintett ágazatban annak érdekében, hogy ösztönözzék a képzett munkavállalók származási országukban való maradását, vagy oda való visszatérését;
22. sürgeti az Európai Bizottságot az AKCS Titkársággal folytatott együttműködésre annak érdekében, hogy azonosítsák a Cotonou-i Megállapodás keretében meghatározott, gazdaságot támogató kezdeményezéseket, amelyek lehetővé tennék a származási országok számára, hogy javítsák gazdasági profiljukat és csökkentsék az illegális migráció mértékét, ily módon csökkentve a Közös Parlamenti Közgyűlés partnerállamai közötti feszültséget;
23. felszólítja az Európai Unió tagállamait, hogy teljesítsék az olyan lisszaboni célkitűzéseket, mint például az oktatás minőségének javítása és a nők foglalkoztatottságának növelése a képzett munkaerő számának emelése érdekében az Európai Unióban;

A szellemi erőforrások elvesztegetése

24. hangsúlyozza, hogy a szellemi erőforrások elvesztegetése valamennyi érintett szereplőre negatív hatással van, hiszen a fogadó országok nem élhetnek a migránsok képességeivel, a származási országok befektetésük elvesztésével szembesülnek, a migráns munkavállaló pedig képzettségénél alacsonyabb szinten dolgozik;
25. sürgeti az Európai Bizottságot, az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy hozzanak döntő jelentőségű intézkedéseket a szellemi erőforrások elvesztegetése ellen, például a diplomák és készségek nemzetközi vagy kétoldalú kölcsönös elismerése révén, valamint tegyenek egyértelmű erőfeszítéseket a munkaerő-felvétel szakaszában jelentkező diszkrimináció ellen;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat a külföldi diplomák európai ekvivalencia-rendszerének megalkotására;

Hazautalások

27. emlékeztet rá, hogy a külföldről érkező hazautalások magánforrások, és továbbra is magánforrásnak kell maradniuk, illetve, hogy a hazautalásokat nem lehet kötelezővé tenni, és nem is helyettesíthetik a hivatalos fejlesztési támogatásokat (ODA);
28. felhívja az EU-tagállamok és az AKCS-országok kormányait, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre olyan politikákat, amelyek szélesebb, gyorsabb, olcsóbb és jobban irányított hazautalási csatornák segítségével maximalizálják a hazautalások kedvező hatásait, kiváltképpen a bürokrácia csökkentésével, valamint a kisebb tranzakciókra vonatkozó banki szolgáltatások javításával a piac túlszabályozása nélkül;
29. különösképpen felhívja az Európai Bizottságot, az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy hajtsanak végre politikákat az alábbi célokkal:
 - a pénzügyi intézmények hozzáférhetőségének javítása és szélesítése a migránsok és családjaik számára („banking the unbanked”) ⁽¹⁾,
 - a pénzügyi intézmények támogatása és tevékeny ösztönzése olyan stratégiák kidolgozására, amelyek révén csökkenteni lehet a hazautalások költségeit, különösen új technológiák használatának kidolgozásával,
 - a hazautalások ösztönzése a származási és a fogadó országban nyújtott adókedvezmények révén,
 - a hazautalások (egészségügyre és oktatásra összpontosító) fejlesztési célokra történő felhasználásának ösztönzése a hazautalt összeghez kapcsolódó nemzeti és önkormányzati kiegészítő hozzájárulások révén („matching funds”) ⁽²⁾,
 - az adómentes „fejlesztési célú megtakarítás” számlákhoz hasonló, a migránsok számára létrehozott innovatív pénzügyi termékek bevezetése azokban a fogadó országokban, ahol a migránsok pénzt tudnak megtakarítani a későbbi hazautalásra,
 - a hazautalások a termelékeny befektetések felé történő irányítása, megkönnyítve a mikro-, kis- és középvállalatok hitelhez jutását, illetve javítva a migránsok és családjuk pénzügyi kultúráját,
 - a hazautalási tranzakciók gyorsabbá és biztonságosabbá tétele annak ösztönzésére, hogy a migránsok a hivatalos átutalási módszereket használják, illetve biztosítva az informális úton zajló pénzügyi tranzakciók, különösen a hawala-hálózatok átláthatóságát;
30. figyelmeztet ugyanakkor a pénzügyi tranzakciók túlszabályozásának kockázatára is, ami akadályozhatja vagy megnehezítheti a hazautalásokat, felhívja ezért az EU tagállamait és az Európai Parlamentet, hogy ezt a szempontot is vegyék figyelembe az Európai Bizottság belső piaci fizetési szolgáltatásokról szóló irányelvre irányuló javaslatának ⁽³⁾ vizsgálatakor,

Körkörös migráció

31. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy a fogadó és a származási országban alkalmazott beléptetési és visszafogadási követelmények és eljárások rugalmasabbá tételére irányuló kézzelfogható intézkedések, valamint a visszatérő migránsok hosszabb és rugalmasabb szerződési és visszautazási lehetősége révén ösztönözzék a körkörös migrációt,
32. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy ösztönözzék a körkörös migrációt a déli országok közalkalmazottai (tanárok, kutatók és orvosok) számára létrehozott kettős alkalmazási rendszerek segítségével; ismételten felkéri az Európai Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a kettős alkalmazás kapcsán az európai uniós tagállamok által szerzett tapasztalatokról;
33. úgy véli, hogy a magasan képzett munkavállalókról szóló irányelvnek, amelyet az Európai Bizottság most készít elő, megfelelő figyelmet kell szentelnie a képzett migránsok jogállásának, hogy ösztönözze a körkörös migrációt és/vagy az ideiglenes hazatérést;
34. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a nyugdíjak és az egészségbiztosítási fedezet hordozhatósága érdekében a származási országukba visszatérő migránsok esetén, és tegyék lehetővé, hogy az egészségügyi ellátás igénybe vételére visszatérhessenek abba az országba, ahol szolgáltatásokat nyújtottak;

⁽¹⁾ Ahogyan az Egyesült Királyság Alsóházának Nemzetközi Fejlesztési Bizottsága is javasolja.

⁽²⁾ Ilyen politikára sikeres példa a mexikói „dos por uno” program és Andok-beli államok támogatására irányuló olasz „juntos por los Andes” kezdeményezés.

⁽³⁾ COM(2005)0603.

35. felszólítja az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy vizsgálják meg a kettős állampolgársággal kapcsolatos megállapodásaikat annak érdekében, hogy ösztönözni lehessen a körkörös migrációt és az ideiglenes hazatérést;
36. felszólítja az EU-t, hogy a potenciális hazatérők számára az eredeti hazatérés dátumától kezdve egy bizonyos ideig biztosítsa a lehetőséget az EU-ba való visszatérésre;
37. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a harmadik országokkal a migráció- és menekültügy kérdésében folytatott együttműködés tematikus programja keretében dolgozzon ki egyedi kezdeményezéseket vagy akár külön költségvetési tételt a migránsok önkéntes hazatérésének támogatására, az alábbi alkotóelemekkel:
 - a hazatérő migránsok bevonása a fejlesztési programokba, ahol sikeresen hasznosíthatják megszerzett tapasztalataikat, és ami biztosíthatja a közösségbe való visszailleszkedésüket;
 - szakmai és pénzügyi ösztönzők a potenciális hazatérőknek, valamint megfelelő infrastruktúra a szakmájukban való elmélyedésre;
 - a hitelfelvételi lehetőségek és vállalatvezetési képzések javítása a hazatérő migránsok számára annak érdekében, hogy ösztönzést kapjanak kisvállalkozások alapítására;

Diaszpórák és együttes fejlesztés

38. elismeri a diaszpórák és a migránsok szövetségeinek jelentőségét az EU és a származási országok közötti kapcsolatok erősítésében, különösen a migráció területén; szorosabb együttműködésre szólítja fel a fejlődő országok és a tagállamok intézményeit, ideértve az együttes fejlesztési programok végrehajtását is;
39. azon az állásponton van, hogy az együttes fejlesztést, vagyis a diaszpórák által a származási ország fejlődésében játszott szerep elismerését és támogatását európai szinten teljes mértékben el kell ismerni;
40. felszólítja a fogadó és a származási országokat, hogy logisztikai és pénzügyi eszközökkel támogassák a diaszpórák és a migránsok egyesületei szövetségei által a migránsok integrációja, a hazautalások kollektív kezelése, valamint a származási országban végrehajtandó befektetési programok és a szerzett jogokkal kapcsolatos információk terjesztése érdekében tett kezdeményezéseket;
41. azt tanácsolja a származási országok kormányainak, hogy hozzanak létre szorosabb kapcsolatot a migránsokkal olyan intézményi platformokat létrehozása által, amelyek keretében a közsféra különféle szereplői közös munkát végeznek;
42. elismeri és támogatja a diaszpórák erőteljes szerepvállalását és fogadó és a származási országok közötti kereskedelmi és gazdasági együttműködésben, nevezetesen az információk hiányából származó akadályok felszámolása révén;
43. ösztönzi a diaszpórákat a készség- és tudástranszferben való részvételre és azok megkönnyítésére, főként az OECD-országokban élő és a származási országokban maradó képzett munkavállalók közötti kapcsolatok elmélyítése révén, a tudósok és kutatók közötti transznacionális hálózatok és digitális egyetemek létrehozásán keresztül, illetve az e-tanulás fejlesztése segítségével; üdvözli továbbá a Nemzetközi Migrációs Szervezet („Migration for Development in Africa”) és az ENSZ Fejlesztési Programja („Transfer of Knowledge through Expatriate Nationals”) irányításával e téren zajló programokat;
44. üdvözli az afrikai migrációs kutatási központok létrehozását az AKCS-n belüli migrációs eszköz keretében, amely központok olyan megbízható adatokat és kiegészítő eszközöket szolgáltatnak, amelyek elősegítik a politikák hatékonyabb kidolgozását és a migráció hatékonyabb kezelését, különösképpen az AKCS-országok kormányai esetében;
45. üdvözli a migrációs információs és irányító központok ⁽¹⁾ létrehozására vonatkozó bejelentést, amely központokat az EU migrációra és Afrika fejlődésére irányuló programjának keretében támogatnak majd azzal a céllal, hogy információt és támogatást nyújtsanak a potenciális és a visszatérő migránsoknak, valamint felszólítja az EU tagállamait, hogy nyújtsanak mind anyagi, mind pedig logisztikai támogatást e központoknak;

⁽¹⁾ Az első migrációs információs és irányító központot Bamakóban (Mali) hozzák létre.

46. elismeri a nem kormányzati szervezetek jelentős hozzájárulását a migrációs folyamatok kezelésének javításához, valamint annak biztosításához, hogy a migránsok nagyobb mértékben járulhassanak hozzá saját származási országuk fejlődéséhez; kéri továbbá a migráció terén aktív nem kormányzati szervezetek megfelelő támogatását;
47. hangsúlyozza, hogy a diaszpórák, a migránsok szövetségeinek és a nem kormányzati szervezetek szerepét következetes és hatékony migrációs és fejlesztési politikának kell kísérnie mind a befogadó országban, mind pedig a származási országban;
48. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak és az Afrikai Uniónak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a dárfúri helyzetről

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács 1591. határozatával létrehozott, Szudánnal foglalkozó szakértői csoport 2006. október 11-i végleges jelentésére,
 - tekintettel az Afrikai Unió (AU) 2004 áprilisában hozott, az Afrikai Unió szudáni missziójának (AMIS) történő létrehozásáról szóló határozatára,
 - tekintettel a nigériai Abudzsában 2006. május 5-én a szudáni kormány (GoS) és a legnagyobb lázadó csoport, a Szudáni Felszabadítási Hadsereg/Mozgalom (SLA/M) által aláírt dárfúri békemegállapodásra,
 - tekintettel a 2007. április 28–29-én Tripoliban elfogadott, a dárfúri politikai folyamatról szóló tripoli konszenzusra,
 - tekintettel a 2007. április 9-én a GoS, az Egyesült Nemzetek (ENSZ) és az Afrikai Unió között létrejött háromoldalú megállapodásra a könnyű és a nehéz támogatási csomagról,
 - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az ENSZ „védelmi felelősség” elve értelmében, amennyiben a nemzeti hatóságok nyilvánvalóan nem biztosítanak védelmet a lakosság számára, más feladata a szükséges védelemről gondoskodni,
 - B. mivel Kína az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagja és Szudán kiemelt kereskedelmi partnere; mivel 2007. május 10-én Kna Liu Guijin-t nevezte ki dárfúri különleges megbízottjának,
 - C. mivel Szudán 2002-ban aláírta a Nemzetközi Büntetőbíróságot létrehozó Római Statútumot, de nem ratifikálta azt,
 - D. mivel az Afrikai Unió haderőinek dárfúri teljesítménye igen dicséretre méltó; mivel azonban meg kell erősíteni ezeket az erőket és biztosítani kell számukra a küldetésük hatékony végrehajtásához szükséges minden logisztikai és pénzügyi támogatást,
1. üdvözlí az AU/ENSZ vegyes haderő 2007. június 12-én történt elfogadását a GoS által; emlékeztet arra, hogy a GoS korábban kötelezettséget vállalt a vegyes haderő Szudánba való beengedésére; ezért hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a haderő lehető leggyorsabb bevetését és a szudáni hatóságokkal való folyamatos együttműködést, és elvárja a GoS-tól a milíciák – többek között a Janjaweed – lefegyverzését, valamint a dárfúri régió bombázásának beszüntetését;

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án Wiesbadenben (Németország).

2. elítéli a tűzszünet bármely fél általi megsértését, különösen a civil lakosság elleni erőszak minden formáját és a humanitárius segélyszervezetek célpontként való kezelését;
3. felhívja a GoS-t az ENSZ-szel való teljes körű együttműködésre és a vonatkozó ENSZ-határozatok végrehajtására;
4. felhívja az ENSZ-t a „védelmi felelősség” elvével összhangban történő cselekvésre annak biztosítása révén, hogy a jövőbeni vegyes haderő az ENSZ Charta értelmében teljes körű felhatalmazással rendelkezzen civilek védelmezésére;
5. felhívja az EU-t és más nemzetközi szereplőket megfelelő intézkedések alkalmazására, amelyek a tűzszünetet megsértő, vagy a civil lakosság, a békefenntartók vagy a humanitárius segélyszervezetek elleni erőszakos cselekmények elkövetőire irányulnak, valamint arra, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést a büntetlenség megszüntetésére;
6. felhívja az EU-t és az Afrikai Uniót, hogy képviseljenek egységes frontot a dárfúri konfliktus rendezésére irányuló erőfeszítéseikben, és helyezzenek előtérbe egy átfogó békefolyamatot, amelynek magában kell foglalnia a dárfúri törzsekkel, az országban lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek közösségeivel, női csoportokkal és egyéb civil társadalmi csoportokkal való konzultációt, illetve e csoportok képviseletét; felhívja a nemzetközi közösséget annak biztosítására, hogy az ENSZ/AU közvetítés a dárfúri helyzet békés rendezésének egyetlen útja legyen, valamint arra, hogy támogassák az ellenzéki csoportok bevonásával folytatott politikai párbeszéd folyamatot Csádban és a Közép-afrikai Köztársaságban;
7. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy alakítson ki konszenzust arra vonatkozóan, hogy melyek legyenek a következő stratégiai lépések Dárfúrban, vonjanak be minden lépésbe olyan kulcsfontosságú szereplőket mint Kína és az USA, hozzanak létre egy kapcsolattartó csoportot, amely képes az ilyen konszenzus folyamatos fenntartására és megújítására, továbbá gyakoroljanak nyomást minden lázadó mozgalomra és a GoS-ra a tűzszünet megkezdésére és új békétárgyalások kezdeményezésére;
8. bizalomépítő intézkedések – úgymint a Dárfúr-Dárfúr párbeszéd és konzultáció – folyamatos európai uniós és nemzetközi támogatására hív fel, a konfliktusban részt vevő valamennyi fél és a civil társadalom bevonásával;
9. felhívja a Szudáni Népi Felszabadási Mozgalmat (SPLM), hogy segítse a dárfúri lázadó csoportok egyesülését, hogy lehetővé váljon számukra a nemzetközi tárgyalásokon való részvétel; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy gyakoroljon nyomást a lázadó csoportokra az egyesülésük érdekében, és felhívja a GoS-t, hogy adjon időt a lázadóknak az átrendeződésre;
10. felhívja a nemzetközi közösséget, az Afrikai Uniót és az ENSZ-t egy olyan politikai folyamatban való részvételre, amely azzal kezdődik, hogy segítenek a fennmaradó lázadó csoportoknak az egyesülésben, hogy ezáltal egységesen tudjanak tárgyalni, szélesítsék a részvételt és megerősítsék a tárgyalási struktúrát;
11. diplomáciai és békés eszközök alkalmazásával történő, a lehető legteljesebb együttműködésre hív fel a Közép-afrikai Köztársasággal, Csáddal és a GoS-sal, a mindenki érdekét szolgáló regionális biztonság megteremtéséért;
12. üdvözli a dárfúri politikai folyamatról szóló tripoli konszenzust ⁽¹⁾, amely sürgeti a konfliktusban részt vevő feleket, hogy „haladéktalanul vessenek véget az ellenségeskedésnek és késlekedés nélkül teljesítsék a tűzszünet betartására tett kötelezettségvállalásukat”, figyelmeztet, hogy „azoknak, akik akadályozzák a dárfúri békefolyamatot, vállalniuk kell ennek következményeit”, továbbá hangsúlyozza, hogy „a vegyes működésre való átállás megvalósításáig szükség van az AMIS folyamatos finanszírozására”;
13. sürgeti a GoS-t a Nemzetközi Büntetőbíróság statútumának ratifikálására és az ENSZ Biztonsági Tanács 1593. sz. határozata szerinti felelőségeknél való megfelelésre; felszólítja azokat a személyeket, akik ellen a Nemzetközi Büntetőbíróság vádat emelt, hogy adják fel magukat;

⁽¹⁾ A tripoli konszenzus a dárfúri helyzetről 2007. április 28–29-én, Tripoliban rendezett nemzetközi találkozó eredményeként létrejött dokumentum. A találkozó az ENSZ, az Afrikai Unió, az EU, az Arab Államok Ligája, Szudán, Csád, Egyiptom, Eritrea, Líbia, Kína, Franciaország, Oroszország, az Egyesült Királyság, az USA, Kanada, Hollandia és Norvégia részvételével zajlott.

14. elismeri azokat az erőfeszítéseket, amelyekkel Kína hozzájárult az ENSZ vegyes haderő bevetéséhez; sürgeti Kínát, hogy használja ki befolyását és építsen a közelmúltban tett lépésekre, és ösztönözze a GoS-t, hogy folytassa a lázadó csoportokkal folytatott átfogó tárgyalásait a konfliktus békés rendezése érdekében;
 15. felhívja továbbá a harmadik feleket, hogy szüntessék be a konfliktusban részt vevő felek felé irányuló fegyverkivitel a régióban, és tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi békét és biztonságot a Szudánnal való kapcsolataikban;
 16. úgy véli, hogy a dárfúri konfliktus alapvető okai az elmaradottságban, a régióban élő népesség gazdasági és politikai marginalizációjában, valamint az éghajlatváltozáshoz köthető súlyos ökológiai problémákban keresendők úgymint a gyors elszivatagosodásban, a gyakori aszályban és a fokozódó vízhiányban;
 17. felhívja a GoS-t és a nemzetközi közösséget, hogy mindent tegyenek meg a dárfúri régió elmaradottságának felszámolása érdekében, ideértve a vízhiány hatalmas problémáját is, biztosítsanak jelentős mértékű humanitárius segítyt, valamint jogállamiság és a népesség politikai és gazdasági jogainak erősítését célzó támogatásokat;
 18. felhívja a konfliktusban részt vevő feleket, hogy tartózkodjanak a 18 év alatti gyermekket toborzásától és alkalmazásától, és felhívja a szudáni hatóságokat a lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekek, különösen a kísérő nélküli kiskorúak védelmére, a vonatkozó egyezményekben megállapítottak értelmében;
 19. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, a Bizottságnak, a szudáni kormánynak és parlamentnek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és az Afrikai Unió intézményeinek.
-

V. MELLÉKLET

AZ ELJÁRÁSI SZABÁLYZAT MÓDOSÍTÁSA ⁽¹⁾

Jelenlegi szöveg	Módosítás
11. cikk Hivatalos nyelvek 1. A Közgyűlés hivatalos nyelvei: cseh, dán, holland, angol, észt, finn, francia, német, görög, magyar, olasz, lett, litván, máltai, lengyel, portugál, szlovák, szlovén, spanyol és svéd. 2. A Közgyűlés által elfogadott aktusokat a hivatalos nyelveken teszik közzé. Az előkészítő és munkadokumentumok angol és francia nyelven kerülnek közzétételre. 3. Az Elnökség meghatározhatja azokat a nyelveket, amelyekre tolmácsolást biztosít, amennyiben a Közgyűlés üléseire az Európai Parlament szokásos munkahelyein kívül kerül sor.	11. cikk Hivatalos nyelvek 1. A Közgyűlés hivatalos nyelvei: bolgár, cseh, dán, holland, angol, észt, finn, francia, német, görög, magyar, olasz, lett, litván, máltai, lengyel, portugál, román, szlovák, szlovén, spanyol és svéd. 2. A Közgyűlés által elfogadott aktusokat a hivatalos nyelveken teszik közzé. Az előkészítő és munkadokumentumok angol és francia nyelven kerülnek közzétételre. 3. Az Elnökség meghatározhatja azokat a nyelveket, amelyekre tolmácsolást biztosít, amennyiben a Közgyűlés üléseire az Európai Parlament szokásos munkahelyein kívül kerül sor.

(¹) Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án Wiesbadenben (Németország).